Machine Translated by Google

Opløsning af illusioner

Sygdom, vacciner og den glemte historie

Suzanne Humphries, læge

og

Roman Bystrianyk

Machine Translated by Google

Demonstration for Anti-Vaccination League of Canada, Gamle Rådhus
13. november 1919
Fotograf: William James
Tak til Toronto Kommunes Arkiv

© 2015, 2013 Suzanne Humphries, læge, og Roman Bystrianyk

Alle rettigheder forbeholdes.

ISBN: 1480216895
ISBN-13: 978-1480216891

Machine Translated by Google

De, der har måttet lægge detaljeret mærke til vaccinationsulykkerne i de seneste par år, ved, at det at finde ud af sandheden om, hvad der virkelig gik galt, generelt kræver ressourcer fra noget i retning af den hemmelige tjeneste.

– Charles Cyril Okell, MC, MA, ScD, FRCP, 1938

Jeg har ofte ønsket, at dette arbejde, for dets egen skyld og de store problemstillinger, det involverer, havde været i mere kompetente og mindre beskæftigede hænder, men resultaterne af enhver undersøgelse af virkningerne af vaccination gives med det inderlige håb, at de i det mindste kan fremme undersøgelser, tilskynde til upartisk overvejelse og belyse sandheden om et så vigtigt spørgsmål, der påvirker folkesundheden.

– JT Biggs, medlem af Leicester byråd og dets sundhedsudvalg i mere end 22 år. 1912

Menneskehedens fatale tendens til at holde op med at tænke på en ting, når den ikke længere er tvivlsom, er årsagen til halvdelen af deres fejltagelser.

– John Stuart Mill (1806–1873)

Machine Translated by Google

Forfatternes noter

Formatet på denne bog er noget ukonventionelt, da den er fyldt med mange direkte citater fra en bred vifte af historiske og medicinske kilder. Vi valgte dette format for at give dig ufiltreret information, der vil hjælpe dig med at få bedre indsigt i den sande historie om sygdomme og vaccinationer. Ofte fortæller hvert citat en unik, selvstændig historie, der kan trække fortidens virkelighed frem i lyset meget bedre end et destilleret resumé ville.

Bogen indeholder mere end 50 grafer, der er baseret på omhyggeligt undersøgte data. Hver graf viser de referencer, som dataene er baseret på. Graferne giver – i de fleste tilfælde – et hidtil uset overblik over sygdomshistorien fra 1800-tallet til 1900-tallet. De giver grundlæggende beviser for de pointer, der præsenteres i teksten.

Bogen indeholder også mange fotografier hentet fra adskillige historiske kilder. De fleste af fotografierne præsenteres med præcis de samme billedtekster, som var i det originale værk.

Gennem hele bogen angiver **fed skrift** noget, som vi mener fortjener særlig opmærksomhed.

For mere information om bogen, besøg venligst ***www.dissolvingillusions.com.*** Der kan du se fotos, farvegrafer og andre oplysninger, der findes i bogen.

Machine Translated by Google

Dedikationer

Til Bryan, Kyle og Dylan, hvis indtræden i denne verden inspirerede denne efterforskning, og til Meryl, hvis urokkelige støtte, hjælp og kærlighed holdt dette projekt i gang.

– Roman Bystrianyk

Til alle, der fortsætter med at bevæge sig fremad
med Sandheden, på trods af tyranniet, der hakker dem i hælene.

– Suzanne Humphries, læge

Machine Translated by Google

Taksigelser

Forord: Dr. Jayne LM Donegan

Redaktør: Jennifer Hutchinson

Forsidedesign: Valerie Lovelace, Thunderbunny Designs,
www.thunderbunnydesigns.com

Forsidefoto: Arthur Smith, Jr. August 1915 (ca.
1 år efter vaccination)

Machine Translated by Google

Særlig tak

Vores tak går til mange mennesker, herunder følgende:

Personalet ved New York Academy of Medicines sjældne bøger og historiske medicinsamlinger for at have stillet nogle yderst værdifulde dokumenter til rådighed.

Harvey Cushing/John Hay Whitney Medical Library på Yale for dets fremragende historiske bøger og rigdom af statistisk information.

Gary Null, som inspirerede Roman til at tænke selvstændigt og "forfølge sandheden, uanset hvor den måtte føre dig hen".

Clifford G. Miller, som leverede nogle fremragende historiske dokumenter.

John Scudamore for at have leveret nogle af de originale rådata om dødelighed for England og Wales.

Heather H. Georghiou, en lokal historisk bibliotekar, og andre på Newburgh Free Library, som hjalp med at skaffe nogle historiske oplysninger.

Joseph Lieby for hans omhyggelige forskning om Arthur Smith Jr.

Til vores mange venner, som har hjulpet med at gøre denne bog til det, den er, herunder Sandy Lefebvre; Alisa Hunt, PhD; Marshall P. Johnson; og Robert Mariano.

Cindy M. Nicholas, sygeplejerske, for hendes fremragende gennemgang af information og hendes visdomsord og støtte.

Suzannes kære venner Serena og Petros for deres visdom og vejledning.

Dr. Jennifer Craig og Dr. JF for al deres uvurderlige hjælp.

Machine Translated by Google

JT Biggs, hvis dedikation til folkesundhed og stædige jagt på sandheden kulminerede i hans 784-siders bog skrevet i 1912 om spørgsmålet om vaccination og sanitet.

De videnskabsfolk og forskere, der gennem årene har udført et stort og vigtigt arbejde, som vi har kunnet henvise til.

De få forskere i den akademiske verden i dag, der tager de risici, der er forbundet med at rapportere sandheden om vacciner og vaccinekomponenter.

De utallige sjæle, der erhvervede, samlet og vedligeholdt en enorm mængde statistisk information.

Romans forældre, som altid var der, når han havde brug for dem.

Meryl Barrs tilsyneladende uendelige inspiration og støtte.

Alle forældre, der bruger mange timer på selvuddannelse for at passe på de dyrebare liv, der er blevet skænket dem.

Machine Translated by Google

Indhold

Forord
Indledning viii
Terminologi 17.

1 De ikke så gode gamle dage 1
2 Lid de små børn 18
3 Sygdom – en livsstil 35
4 Kopper og den første vaccine 59
5 forurenede vacciner 96
6 Den store demonstration 113
7 Oprørseksperimentet 8 Statens 124
magt 9 Arthur Smith Jr.s sag 141
161
10 Sundhedsrevolutionen 167
11 Det fantastiske fald 184
12 Polios "forsvinden" 222
13 Kighoste 293
14 mæslinger 337
15 Sult, skørbug og C-vitamin 405
16 Tabte Remedier 427
17 Tro og frygt 445

Liste over fotografier 480
Liste over grafer 486
Liste over figurer 496
Indeks 498
Om forfatterne 504

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Forord af Dr. Jayne LM Donegan

Vaccination betragtes af de fleste sundhedsprofessionelle og lægfolk som det vigtigste sundhedsfremskridt i det 20. århundrede.
Selvom de dramatiske fald i sygelighed og dødelighed som følge af sygdomme, der fandt sted i løbet af det 20. århundrede, er blevet tilskrevet introduktionen af specifikke vacciner, er der blevet givet ringe anerkendelse af forbedringen af de sociale forhold.

Selvom velrenommerede læger har sat spørgsmålstegn ved vaccinationens sikkerhed og effektivitet siden dens introduktion, har debatten været, og bliver i stigende grad, frarådet.

Oplysninger offentliggjort i videnskabelige tidsskrifter bruges til at understøtte denne holdning, mens andre synspunkter betragtes som "uvidenskabelige".

Det var en gennemgående "trosartikel" for mig og mine samtidige, at vaccination var **den** mest nyttige sundhedsintervention, der nogensinde var blevet introduceret.
Sammen med alle mine læge- og sygeplejekolleger lærte jeg, at vacciner var årsagen til, at børn og voksne holdt op med at dø af sygdomme, som der findes vacciner mod.

Vi fik at vide, at andre sygdomme, såsom skarlagensfeber, gigtfeber, tyfus, tyfus, kolera og så videre, som der ikke fandtes vacciner mod på det tidspunkt, faldt både i forekomst og dødelighed (evnen til at dræbe) på grund af bedre sociale forhold.

Man skulle tro – som medicinstuderende, der formodes at være moderat intelligente – at nogle af os ville have spurgt: "Men hvis dødsfaldene fra disse sygdomme faldt på grund af forbedrede sociale forhold, kunne de sygdomme, som der findes vacciner mod, så ikke også være faldet på samme tid af samme grund?" Men det gjorde vi ikke.

Den medicinske læseplan er så overfyldt med information, at man bare er nødt til at lære det, man hører, som man hører det: ikke-vaccinerbar

Machine Translated by Google

sygdomme i feltet for sociale forhold og vaccinerbare sygdomme i vaccineæsken og derefter videre til næste emne.

Alt, hvad jeg lærte og læste i lærebøger, både før jeg blev læge og gennem hele min efteruddannelse, forstærkede denne opfattelse.

Ligesom de fleste læger betragtede jeg forældre, der ikke ville vaccinere deres børn, som uvidende eller, hvis ikke uvidende, sociopatiske, fordi de tilbageholdt det, jeg mente var en livreddende intervention, og satte alle andre i fare ved at reducere flokimmuniteten.

På særlige klinikker i 1980'erne plejede jeg faktisk at rådgive forældre, der ikke ville vaccinere deres børn mod kighoste – som blev betragtet som den problematiske vaccine på det tidspunkt. Jeg erkendte, at der var farer forbundet med vaccinen. Jeg var en ærlig læge, men jeg fortalte dem den officielle linje: at sygdommen var 10 gange mere tilbøjelig til at forårsage død eller invaliditet end vaccinen, så **enhver fornuftig person** ville vælge at vaccinere.

Hvad ændrede sig?

I 1994 var der en massiv vaccinationskampagne mod mæslinger og røde hunde i Storbritannien. Syv millioner skolebørn blev vaccineret mod mæslinger og røde hunde for at beskytte dem mod en mæslingeepidemi, som angiveligt var nært forestående.

Dengang var der kun én mæslingevaccine på skemaet – det er en levende virusvaccine, og den skulle være ligesom den vilde mæslingevirus. Vi fik at vide: "Én dosis, og du er immun for livet." Jeg var dog klar over, at én vaccine måske ikke beskytter alle børn – ingen vaccine er hundrede procent effektiv – men den ledende læge sagde, at selv *to* vaccinationer af denne "engangsvaccine" ikke ville...

nødvendigvis beskytte børn, når epidemien kom, og at de ville have brug for en *tredje.* Han sagde også, at den bedste måde at vaccinere børn på var *en masse* at "bryde smittekæden".

Machine Translated by Google

Dette efterlod mig i et dilemma. Risiko-fordel-forholdet ved vaccinen var naturligvis til fordel for vaccinen, hvis den var sikrere end sygdommen.

og hvis det forhindrede dit barn i at få sygdommen. Det er, hvad de fleste forældre forventer, og i hvert fald, hvad de opfordres til at tro.

Men hvis børn kan få éngangsvaccinen to gange og stadig få sygdommen, så de skal have en *tredje* dosis, betyder det, at de kan blive udsat for alle risiciene ved vaccinen to eller tre gange ... *og* samtidig alle risiciene ved sygdommen. Var jeg nødt til at revurdere, hvad jeg havde sagt til forældrene?

Hvis den **bedste måde** at "bryde smittekæden **" for en infektionssygdom** var at vaccinere *en masse,* hvorfor vaccinerede vi så babyer med alle de forskellige vacciner i to-, tre- og firemånedersalderen (britisk vaccineplan)? Hvorfor ventede vi ikke bare i to eller tre år og vaccinerede derefter alle dem, der var blevet født i mellemtiden, en masse for at bryde smittekæden?

Dette var starten på min lange, langsomme rejse med forskning i vaccination og sygdomsøkologi og læring om andre modeller og filosofier inden for sundhed og naturlig hygiejne, såsom dem der blev brugt af de store pionerer, der rensede op i vores byer og byggede rene vandforsyninger og kloaksystemer.

Jeg tilbragte timevis på biblioteker med at kigge i arkiverede tidsskrifter og lærebøger, og Office for National Statistics (ONS) fandt støvede bøger fra midten af det 19. århundrede frem for at lave grafer over dødsrater fra sygdomme, som vi har vacciner mod, men som af en eller anden grund ikke er blevet tegnet – eller gjort tilgængelige for læger eller forældre.
af ONS eller Sundhedsministeriet.

Jeg læste, hvad fremtrædende videnskabsmænd, læger inden for sundhed,
og læger skrev om vaccination og dens følgevirkninger, som aldrig kom ind i nutidens lærebøger, og fandt ud af, hvad enhver med bare et overfladisk kendskab til sygdomstal fra det 19. og 20.

Machine Translated by Google

århundrede vidste. For eksempel, da kighostevaccinen blev introduceret i 1950'erne, viste data, at kighoste kun dræbte 1 procent af antallet af mennesker, der plejede at dø i England og Wales 50 år tidligere.

Officielle data viste, at det samme skete med mæslinger. Faktisk,
Da mæslingsvaccinen blev introduceret i Storbritannien i 1968, fortsatte dødeligheden med at falde støt, selvom den oprindelige optagelse af vaccinen kun var 30 procent og ikke kom over 50 procent.
indtil 1980'erne.

Selv den ofte omtalte succeshistorie med koppevaccination var ikke, hvad den så ud til. Håndhævelsen af den obligatoriske koppevaccinationslov i 1867, hvor dødeligheden allerede var faldende, blev ledsaget af en stigning i dødsfaldene fra 100 til 400 dødsfald pr. million.

Efter at have overvundet en masse frygt, kom jeg gradvist til den erkendelse, at det var sandt, hvad folk udefra havde fortalt mig, at "sundhed er den eneste immunitet." Vi behøver ikke beskyttelse *derudefra.*

Vi får infektionssygdomme, når vores kroppe har brug for en periodisk udrensning. Især børn har gavn af plettede udslæt i barndommen, eller "eksanthem", som de kaldes, på passende tidspunkter for at kunne foretage udviklingsmæssige spring, så længe de behandles korrekt.
Efter min erfaring er de værste komplikationer ved infektioner i børnetiden forårsaget af standard medicinsk behandling, som involverer undertrykkelse af alle symptomer.

Har denne viden hjulpet min karriere? Den har helt sikkert gjort det muligt for mig at give forældre bedre råd om behandling af børnesygdomme og at give forældre tilstrækkelig information til at give et reelt informeret samtykke til medicinske indgreb såsom vaccination.

Min forskning førte også til, at jeg i 2002 blev bedt om at fungere som ekspertvidne for mødrene til to uvaccinerede børn, hvis fraværende

Machine Translated by Google

fædre ansøgte retten om en vaccinationsordre. Jeg skrev en rapport baseret på min forskning, fuldt ud refereret, og omhyggeligt brugte metoderne og resultaterne fra de undersøgelser, jeg citerede for at give min mening, i stedet for forfatternes konklusioner, som ofte ikke understøttes af deres resultater.

Eksperterne for fædrene og børnene var medlemmer af Joint Committee on Vaccination and Immunisation (JCVI). De anbefalede vaccination til begge børn. Hvis de havde meddelt, at vaccination ikke var nødvendig for disse individuelle børn, ville de være blevet set som en modstrid med regeringens sundhedspolitik baseret på JCVI's anbefalinger, hvilket er en interessekonflikt, der ikke blev undersøgt i sagen.

Dommeren besluttede, at min mening var mindre gyldig end deres, og mødrene tabte deres sag. Da sagen blev anket, kaldte en af appeldommerne mine beviser for "junk science", og på dette grundlag blev jeg anklaget for alvorlig professionel forseelse af General Medical Council (GMC) i Storbritannien, hvilket kunne have resulteret i at blive slettet fra lægeregisteret, forbudt at praktisere som læge og mistet mit levebrød.

I 2007, efter en lang, langtrukken sag, der varede tre et halvt år, frikendte GMC-panelet mig fuldstændigt. De frikendte mig ikke blot, men sagde, at de var "sikre på, at du i de rapporter, du fremlagde, ikke undlod at være objektiv, uafhængig og upartisk."

Trods det vellykkede udfald tog sagen en uundgåelig og hård vejafgift på mine børn, vores familie og mit professionelle liv.

I deres omhyggeligt researchede bog tager Dr. Suzanne Humphries og Mr. Roman Bystrianyk dig helt tilbage til sygdommens rødder og forbindelsen mellem levevilkår, ernæring og sundhed.

De sammensætter systematisk de oplysninger, du har brug for, for at aflive myten om, at vaccination var det, der reddede os fra fortidens smitsomme plager. Mere bekymrende viser de også, hvordan vacciner

Machine Translated by Google

kan være medvirkende til at skabe en mangehovedet *hydra* af åbenlys og skjult sygdom, som næsten ikke genkendes, næsten ikke forstås, og som meget vel kan få enorm betydning for vores børn og fremtidige generationer.

Med al denne information der, som venter på at blive fundet, hvorfor går flere læger så ikke hen og leder efter den?

Hvorfor overvejer læger ikke engang muligheden for, at det universelle børnevaccinationsprogram måske ikke er den ubetingede succes, som det fremstilles som?

Hvorfor overvejer læger ikke engang, at der kan være andre måder at opnå sundhed på, som er bedre og mere varige?

Efter min mening er den største hindring for uafhængig forskning og tænkning den professionelle konsekvens af at træde ud af kurs og blive set som anderledes – hvilket jeg ved på bekostning af. Som George Bernard Shaw siger i sit forord til "The Doctor's Dilemma" fra 1906:

> *Læger er ligesom andre englændere: de fleste af dem har ingen ære og ingen samvittighed: det, de almindeligvis forveksler med disse, er sentimentalitet og en intens frygt for at gøre noget, som alle andre ikke gør, eller for at undlade at gøre noget, som alle andre gør.*

Så næste gang du er på din læges kontor og siger: "Jeg er bekymret for sikkerheden ved vaccination," og du får at vide: "Du forstår ikke, du er ikke læge ...", så husk, at hvis du er læge og siger: "Jeg er bekymret for sikkerheden ved vaccination," vil du få at vide: "Vi anklager dig for alvorlig professionel forsømmelse ..."

Dr. Jayne LM Donegan, MBBS, DRCOG, DFFP, DCH, MRCGP, MFHom
13. juni 2013, London, Storbritannien
jaynelmdonegan@yahoo.com
www.jayne-donegan.co.uk

Machine Translated by Google

Forfatternes introduktion

Roman Bystrianyk

Min rejse begyndte for mange år siden med mine børns fødsel. Jeg har altid ønsket at sikre mig, at de havde det bedste, jeg kunne give: sund mad, et trygt sted at bo, masser af legetøj og masser af omsorg, latter og kærlighed. Da det var tid til at få dem vaccineret, havde jeg, ligesom de fleste forældre, antaget, at det var en god idé. Det måtte være— Regeringer, sundhedspersonale og stort set alle var enige om, at vacciner var en af de største medicinske opdagelser nogensinde. Mæslinger, kighoste, kopper og alle mulige andre forfærdelige infektionssygdomme var ingen steder at se takket være vacciner.

Jeg er af natur en nysgerrig og spørgende person, og der var noget galt med mig omkring vaccination. En nagende indre stemme blev ved med at fortælle mig, at jeg burde vide mere om disse injektioner, der gives til min familie. På en eller anden måde vidste jeg, at jeg ikke helt og blindt burde acceptere, at vacciner var sikre og effektive. På dette tidspunkt vidste jeg næsten ingenting om vacciner, men da jeg begyndte at læse lidt, fandt jeg nogle foruroligende oplysninger, der byggede på min grundlæggende frygt.

Men på grund af det store pres fra lægerne og min kone på det tidspunkt, havde mine børn fået nogle vacciner. Tidligere følte jeg mig enormt skyldig, efter at have indvilliget i at give mine sønner en indsprøjtning, og jeg håbede, at der ikke ville opstå forfærdelige bivirkninger. Jeg husker, at jeg var oppe om natten og følte mig fortvivlet efter at have indvilliget i at give dem en indsprøjtning, og håbede, at der ikke ville ske noget alvorligt med dem. Jeg var overvældet af bekymring og spekulerede på, om jeg havde gjort det rigtige ved at give efter for presset om at få dem vaccineret. Der syntes ikke at ske noget åbenlyst, og de syntes at slippe stort set uskadte. Selvom jeg fik at vide, at vacciner var harmløse, sad jeg stadig tilbage med en følelse af, at jeg måske havde gjort det forkerte.

Machine Translated by Google

Jeg begyndte at føre arkiver med de oplysninger, jeg fandt, i et forsøg på at finde mening i det hele. Til sidst stødte jeg på en bog af Neil Z. Miller. I den viste Miller en graf over dødsfald som følge af mæslinger, der var faldet med 95 procent, før mæslingevaccinen blev taget i brug generelt. Jeg kunne ikke tro det! Var faldet i dødsfald som følge af syg- ikke
at lette kravet på berømmelse for vacciner? Var dette ikke hovedårsagen til
vaccinerer? Kan denne graf være korrekt?

Den graf efterlod mig med et irriterende, men simpelt, spørgsmål: Var vacciner virkelig ansvarlige for faldet i dødeligheden fra infektionssygdomme og udryddelsen af visse sygdomme? Det var vigtigt for mig at forblive objektiv. Mit mål var at finde sandheden. Det virkede som om, at dette åbenlyse spørgsmål burde være let at besvare. Vacciner har trods alt eksisteret i mere end hundrede år. CDC eller en anden medicinsk organisation ville helt sikkert have en stor database over dødelighed og sygdomsrater tilgængelige. Jeg var forbløffet over, at dette ikke var tilfældet. De data, jeg søgte, var ikke så lette at finde. Jeg troede, det var

mærkeligt, at dataene ikke var offentligt tilgængelige for verden at se, især hvis vacciner havde besejret fortidens dødbringende infektionssygdomme. Hvor var beviset?

Jeg fortsatte med at forske i vaccination og tilbragte utallige timer på Yale Medical Library samt andre forskningsbiblioteker. Jeg fandt nogle dødelighedsdata og begyndte at indsamle statistikker fra forskellige kilder og indtastede det hele i et regnearksprogram på computeren. Få medicinske tidsskrifter henviste til historiske dødelighedsdata, og dem, der gjorde, nævnte ikke noget, der nu stod klart for mig.

Når man ser på data fra USA fra år 1900, var dødeligheden for mæslinger faldet med mere end 98 procent før vaccinens introduktion! Endnu mere chokerende var det, at de samme data viste, at dødeligheden af kighoste var faldet med mere end 90 procent, før DTP-vaccinen blev introduceret! Jeg var forbløffet over, at ingen jeg kendte, inklusive mine sønners læger, omhyggeligt havde undersøgt denne grundlæggende overbevisning om, at vacciner var ansvarlige for det massive fald i dødsfald som følge af mæslinger og kighoste.

Machine Translated by Google

Jeg indså nu, at troen på, at vacciner var afgørende for at eliminere

At betegne truslen fra i det mindste disse to sygdomme var baseret på en myte.
Der må have været andre faktorer, der har ført til en så dramatisk nedtur.

Klin i dødelighed før vaccineintroduktion.

Jeg præsenterede en masse information for mine børns mor.
Selvom hun var uddannet sygeplejerske, fandt hun det umuligt
at acceptere det, jeg viste hende. En weekend ikke længe efter bemærkede jeg, at alle tre af mine børn var meget syge. Jeg undersøgte dem nærmere og så, at de alle havde høj feber og ekstremt røde øjne.
Jeg kunne ikke forstå, hvorfor de alle var så syge. Jeg ringede til deres mor og fandt ud af, at de uden min viden eller samtykke havde fået ti DTP-, MFR- og poliovaccinationer på én gang. Et bølge af følelser skyllede over mig. Jeg var vred, ked af det, bekymret og knust.
En af de vigtigste sundhedsbeslutninger, der involverede mine børn, var blevet frataget mig. Børnene var meget syge hele weekenden. En af mine drenge blev ved med at have sporadiske jagende smerter i det ene øje, der vendte tilbage med mellemrum i et par måneder og til sidst syntes at forsvinde.

På dette tidspunkt havde jeg samlet en enorm mængde information og hårde data. Det virkede mere sandsynligt, at vi var blevet vildledt til at tro, at vaccination var ansvarlig for at eliminere fortidens berygtede sygdomme og ødelæggelser. Jeg undrede mig over, hvordan statistik og information fra medicinske tidsskrifter fuldstændigt blev ignoreret. Det bragte mig til en forståelse af, hvor let folk kan blive fanget i et fejlagtigt trossystem. Forsikringer fra medicinske autoriteter om, at forældre af kærlighed og ansvar bør vaccinere deres børn, var alt, hvad de fleste mennesker havde brug for at høre. Jeg fik klarhed over, at der var en underliggende samfundsmæssig tro på vacciner, som ikke var baseret på historie eller beviser. Denne tro opretholdes af en offentlighed, der fundamentalt set forbliver underdanig og lydig over for statslige og medicinske hierarkier, som måske ikke fortjener deres tillid.

Flere år efter mine børn havde haft den vaccine-reaktion, kollapsede et af dem. Efterfølgende EEG (elektroencefalogram)-optagelser

Machine Translated by Google

reflekterede unormale hjernebølger, der stemte overens med anfald. Ud fra min research kunne jeg ikke lade være med at mistænke, at vaccinerne havde forårsaget neurologisk skade. Neurologen fortalte mig, at der ikke kunne gøres noget ernæringsmæssigt for at hjælpe med anfaldene. Uvillig til at acceptere dette, lavede jeg min egen research og fandt studier i medicinske tidsskrifter, der viste, at visse næringsstoffer kunne gøre en betydelig forskel. Jeg satte min søn på en protokol med omega-3 fedtsyrer, B-kompleks, magnesium og andre næringsstoffer samt en økologisk kost. Heldigvis viste EEG'en efter et par måneder ingen anfaldsaktivitet! Ikke alene var jeg begejstret over, at min søns tilstand var blevet bedre, men oplevelsen havde igen vist mig kraften i trossystemer. I dette tilfælde var den opfattelse, at næringsstoffer og kost ikke havde nogen effekt på hjernens sundhed, fuldstændig forkert. Konventionelle medicinske tidsskrifter indeholdt information om brugen af næringsstoffer til at stoppe anfald, men chokerende nok blev informationen bare ikke brugt af lægestanden.

Hver af disse oplevelser motiverede mig til at fortsætte min forskning.
Jeg indhentede data fra mange kilder, der fik mig til at bekræfte og afrunde min hypotese om, at vacciner ikke var ansvarlige for faldet i dødsfald som følge af infektionssygdomme. Nu stod jeg tilbage med nye spørgsmål. Hvad forårsagede faldet i infektionssygdomme? Hvorfor var der en så bundsolid tro på, at vacciner var ansvarlige? Hvad var den sande historie?

Jeg fortsatte med at bladre igennem hundredvis af medicinske tidsskrifter og længe oversete bøger, blade og aviser fra 1800-tallet og begyndelsen af 1900-tallet. Jeg fandt tusindvis af sider, der malede et nyt billede. Jeg var forbløffet over, at en fantastisk og spændende historie var blevet smidt i bibliotekernes kældre og muligvis tabt for evigt. Denne nye information afslørede et radikalt anderledes syn på livet i 1800-tallet.

Jeg opdagede også, hvordan videnskaben kan gå frygteligt galt. Vi kan nemt blive fanget af et trossystem, der er bygget på et vaklende og mangelfuldt fundament. Hvor ofte tror vi på noget, ikke fordi vi har lavet dybdegående forskning i det, men fordi autoritet

Machine Translated by Google

Fortæller tallene os, at det er sandheden? Hvad nu hvis det, vi tror, bare er en illusion?

Jeg håber, at du finder informationen i denne bog – grafer, citatfyldte kapitler og mere – et interessant supplement til det, du tror på. Jeg tror, at siderne i hvert kapitel vil give et unikt indblik og kaste et nyt lys over, hvad der i virkeligheden er en skjult fortid.
For nogle af jer kan dette være et udgangspunkt for at sætte spørgsmålstegn ved, hvad I uskyldigt har accepteret som sandheden. For andre,
Informationen kan udfylde store huller og besvare spørgsmål, du måske har haft, men aldrig vidst, hvor du skulle lede. For mig har det været en berigende proces med at opløse illusioner, som jeg gerne vil dele med dig.

Machine Translated by Google

Suzanne Humphries, læge

Det kan virke mærkeligt, at en læge med 19 års erfaring lidenskabeligt har vendt sig bort fra vaccinationspraksis. Det kan virke endnu mærkeligere, at hun med en succesfuld karriere som nefrolog pakkede sine lægetasker og forlod hospitalet uden at se sig tilbage. På toppen af sit spil efterlod hun en meget lukrativ praksis og et strålende ry. Her er, hvad der skete:

Ligesom de fleste læger modtog jeg en overfladisk oversigt over vaccineplanerne for børn og voksne og fik at vide, at vacciner er sikre og

effektive og give dem til tiden. Jeg satte aldrig spørgsmålstegn ved vaccinationsplanen og var stort set agnostisk omkring den.

Efter næsten to årtiers arbejde i det konventionelle lægesystem, smeltede flere ting sammen og lancerede mig på en ny måde at tænke på. Jeg ville aldrig have forudset, at det medicinske etablissement ville fremstille sig selv for mig som en åbenlys overtræder af livet eller i konflikt med mine moralske og åndelige principper ... men det gjorde det.

Den mest mindeværdige begivenhed var i vinteren 2009, da H1N1-influenzavaccinen blev givet som en separat injektion fra sæsoninfluenzavaccinen. Mange læger var skeptiske over for influenzavaccinationen, og mange af mine hospitalskolleger underskrev fritagelsesformularen og undgik vaccinen selv. Der var dog tillidsfulde patienter, som ikke havde den dømmekraft, der skulle til at afslå.

og jeg fik set det potentielle resultat af vaccination på deres nyrer.

Den vinter blev tre patienter i tæt rækkefølge kørt ind på skadestuen på mit hospital med fuldstændig nedlukning af nyrerne. Da jeg ankom for at tale med dem, sagde hver især frivilligt til mig: "Jeg havde det fint, indtil jeg fik den vaccine." Alle tre havde normal nyrefunktion ved baseline, ifølge deres ambulante journaler. Alle tre krævede akut dialyse, to kom sig til sidst, og en døde af komplikationer flere måneder senere, angiveligt fra sine andre sygdomme. Efter denne række begivenheder,

Machine Translated by Google

Jeg begyndte at tage vaccinehistorik på hver af mine patienter og blev forbløffet over de sammenhænge, der kunne drages blot ved at spørge: "Hvornår var din sidste vaccine?" Efter min mening er mange tilfælde af angiveligt idiopatisk (en medicinsk betegnelse for *ukendt)* nyresygdom slet ikke idiopatiske.

I de uger, hvor jeg dialyserede de tre patienter med nyresvigt, passerede jeg den overlæge, der havde ansvaret for intern medicin, på gangen. Han var en person, jeg altid havde haft et godt forhold til, og vi var på fremragende fod. Han spurgte mig det sædvanlige: "Hvordan har du det? Hvordan går det med nefrologiklinikken?" Jeg besluttede mig for at fortælle ham, hvad der skete, og hvordan jeg mente, at influenzavaccinen forårsagede problemer. Efter at have formidlet lidt af mine observationer, blev han stiv, hans ansigt strammede sig, hans kropssprog ændrede sig, og han spurgte mig, hvorfor jeg gav vaccinen skylden. "De har lige fået influenza, og vaccinen har ikke haft tid til at virke," var hans korte svar. Jeg svarede ved at påpege, a
I min karriere som nefrolog og internist har jeg aldrig set et tilfælde af influenza ledsaget af nyresvigt, medmindre patienten var blevet alvorligt dehydreret og/eller havde taget rigelige mængder ibuprofen, hvilket disse patienter heller ikke havde gjort. Endnu mere slående var det, at de pågældende patienter ikke havde symptomer på influenza før de udviklede nyresvigt.

Samtalen fortsatte. Vi endte med at diskutere meningitisproblemet hos teenagere og universitetsstuderende. Jeg foreslog, at medicin, vacciner, manglende hvile og dårlige kostvaner hos disse børn kunne gøre dem sårbare over for bakterier, de ellers ville have forsvar imod. Jeg vidste trods alt, at meningokokbakterier var
ofte fundet hos fuldstændig raske mennesker. Noget andet må bidrage til situationen hos dem, der bliver syge. Han lo af mig og sagde: "Så du tror, at kosten forårsager meningitis?" Han fortsatte med at minde mig om, at "kopper blev udryddet af vacciner, og polio blev udryddet i USA af vacciner." På det tidspunkt var jeg uvidende om koppernes og polioens historie, bortset fra at jeg seks år tidligere blev bedt om at blive vaccineret mod kopper for at være den første

Machine Translated by Google

redningsmandskab. Disse førstehjælpere ville være klar i tilfælde af et terrorangreb, eller hvis en person udviklede kopper fra vaccinen.

Hvad angår polio, var billederne af lammede børn, jernlunger og de frygtelige dage med de ondskabsfulde poliovirusangreb brændt ind i min bevidsthed ligesom de fleste andre menneskers. Jeg syntes, Jonas Salk var en stor amerikansk helt. Sjovt, hvordan begivenhederne i 1954 var programmeret ind i mig, da jeg blev født i 1964. Jeg ville ikke engang have været i stand til at tænke på polio før tidligst i 1969. Så da denne læge kom med sine sidste kommentarer til mig, var jeg målløs og ude af stand til at svare. Jeg følte mig irettesat.

Senere blev adskillige patienter indlagt med normale nyrer, og deres helbred forværredes inden for 24 timer efter vaccinationen. Selv disse vel-

Definerede og dokumenterede tilfælde blev afvist som vaccineinducerede af de fleste af mine kolleger. Der var den sjældne læge, der var enig med mig i privaten, eller sygeplejersken, der kom og takkede mig og var enig med mig, mens ingen lyttede.

I løbet af de følgende måneder gjorde jeg det først til min opgave at finde ud af alt, hvad jeg kunne om sikkerhedsforsøg med vacciner til nyrepatienter.

Jeg var chokeret over at opdage, at der ikke var nogen forsøg på denne type patienter. Jeg fik at vide, at de kunne tolerere vacciner, fordi de er "sikre og effektive". Da jeg så, at vacciners sikkerhed hos akut syge (aktiv hjertesvigt, sepsis, kræft, autoimmune sygdomme) og kroniske nefrologiske patienter var en myte, besluttede jeg at undersøge overlægens antagelser om influenzavaccinens, koppe- og polio-historien. Det, jeg mødte, kastede mig ud i en spiral, der i sidste ende førte til, at jeg blev fuldtidsforsker i immunsystemet og vaccination.

Jeg kom til den erkendelse, at ledernes retningslinjer, beviser og meninger var uholdbare og IKKE førte hjordene til ægte sundhed. Det, der var mest forvirrende for mig, var, hvordan jeg blev behandlet, da jeg forsøgte at beskytte mine egne patienter med nyresvigt mod at blive vaccineret – især når de var syge.

Machine Translated by Google

Efter et forsøg på at få hospitalet til at udskyde vaccination mod lungebetændelse og influenza til udskrivelsesdagen i stedet for indlæggelse, fik jeg besked på ikke at blande mig i vaccinationsprotokollen.
Endnu mere skandaløst blev jeg konstant fortalt, at hvis jeg ønskede troværdighed for mine synspunkter, skulle jeg udføre min egen undersøgelse for at bevise, at vaccinerne forårsagede nyresvigt. Bevisbyrden for at indhente IRB (Institutional Review Board) godkendelse og finansiering og udføre en statistisk signifikant undersøgelse blev på en eller anden måde placeret på mig. at de, der tvivlede på mine beviser for skade, ville tro på det.
Burde bevisbyrden ikke ligge hos vaccineproducenterne og dem, der fremhæver deres sikkerhed? Der var trods alt ingen data, der understøttede den antagelse, at vacciner ikke forårsagede nyresvigt, og der var masser af grund til at tro, at de kunne. For mig var det tydeligt, at ingen kiggede, og derfor blev forbindelserne ikke draget.

Dette var første gang i min karriere, at min mening om nyresvigt ikke blev respekteret. Alle andre gange jeg antydede, at et lægemiddel var ansvarligt for nyreskade, blev det lægemiddel øjeblikkeligt stoppet – uden at stille spørgsmål. Dette sker rutinemæssigt med visse blodtryksmediciner, antibiotika, smertestillende midler osv. Nogle gange kan nyrer reagere allergisk på lægemidler – på ethvert lægemiddel når som helst – og det lægemiddel ville være blevet stoppet. Nogle lægemidler forårsager direkte toksicitet for nyrerne, og tidligere, hvis jeg foreslog at stoppe eller undgå dem, blev de altid undgået. Men nu var jeg ikke i stand til at beskytte mine egne patienter med nyresvigt mod vaccinationer givet på hospitalet.

At sætte spørgsmålstegn ved vaccinerne virkede som at åbne en hel Pandoras æske, der tilsyneladende havde gul tape over låsen sammen med beskeden: "Gå ikke over." Jeg blev mødt med dobbeltsnakk – jeg fik lov til at skrive en ordre om at stoppe en vaccine, der skulle gives, hvis jeg nåede frem i tide, men jeg fik også at vide, at jeg gjorde det for ofte, og at jeg ikke skulle blande mig i hospitalets vaccinationspolitik.

Da jeg påpegede forbindelsen mellem vacciner og forværret eller nyopstået nyresvigt for et par fordomsfri kolleger,

Machine Translated by Google

De forstod, begyndte at tage vaccinehistorik og så, hvad der skete. Alligevel forblev de tavse. De fleste læger fortsætter med at praktisere med behagelig ligegyldighed. Nogle ser fejlene, skaderne og begrænsningerne i deres praksis, men går stadig i takt med flokken og beskytter broderskabet. Jeg ved ikke, hvad der skal til for at få disse læger til at modstå de diktater, der hersker over dem. Jeg har haft langt flere

succesfuld ræsonnement med forældre og intelligente mennesker, der ikke er knyttet til traditioner, der er skadelige, uvidenskabelige og ikke engang understøttet af vores egen medicinske litteratur. Denne bog er for dem, der ønsker at læse, hvad jeg efter års forskning har opdaget er en langt mere præcis skildring af vaccinationshistorien.

Machine Translated by Google

Terminologi

Inokulering: Handlingen med at introducere et antigenisk stof (stimulerer produktionen af antistoffer) i kroppen for at fremkalde en immunsystemreaktion på en specifik sygdom.

Variolation: En procedure, der indebærer podning af en modtagelig person med materiale taget fra en vesikel (en blister dannet i eller under huden) hos en person, der har kopper (orthopox variola-virus), for at forsøge at forhindre kopper hos den modtagelige person.

Vaccination:

a) Fra *vacca,* det latinske ord for ko: Inokulering af kokoppevirus (orthopox vaccinia virus) med den hensigt at beskytte mod koppevirus. Også kendt som *kokopper.*

b) I dag er udtrykket blevet brugt til at beskrive mange andre typer podninger: Et præparat af et svækket eller dræbt patogen, såsom en bakterie eller en virus, eller af en del af patogenets struktur, der ved administration stimulerer antistofproduktion eller humoral immunitet mod patogenet.

Immunisering: En proces, der fremkalder et immunrespons på en specifik sygdom ved at udsætte individet for et naturligt eller laboratorieafledt antigen. Målet med processen er at danne antistoffer mod et specifikt antigen.

Du kan blive vaccineret, men hvis der ikke er immunitet, er du ikke immuniseret. Du kan være uvaccineret, men hvis du har haft sygdommen og har beskyttelse, er du immun; derfor er du immuniseret.

Machine Translated by Google

DTP: Difteri-, stivkrampe- og kighostevaccine, der brugte hele bakteriecellen efter den var blevet dræbt. Dette var den originale version af kighostevaccinen, som var meget antigenisk, men mere problematisk set fra et sikkerhedssynspunkt. Denne vaccine kaldes ofte *helcellevaccinen .*
Det bruges stadig i udviklingslande.

DTaP: Difteri, stivkrampe, acellulær kighostevaccine. Kighostedelen af disse vacciner bruger ikke hele cellen, men indeholder kighostetoksin enten alene eller i kombination med dele af andre virulensfaktorer fra cellen. Disse er de vacciner, der anvendes i

USA, Storbritannien og det meste af Europa i dag. De menes at være meget sikrere, men er langt mindre antigene. De er også dyrere.

Machine Translated by Google

DE IKKE SÅ GODE GAMLE DAGE

Da vi passerede langs kloakkens stinkende bredder, skinnede solen på en smal vandkant. I det klare lys havde den farven af stærk grøn te og så bestemt lige så solid ud som sort marmor i skyggen – ja, den mindede mere om vandig mudder end mudret vand; og alligevel blev vi forsikret om, at dette var det eneste vand, de elendige beboere havde at drikke. Mens vi stirrede rædselsslagent på det, så vi afløb og kloaker tømme deres beskidte indhold i det; vi så en hel række af dørløse toiletter på den åbne vej, almindelige for mænd og kvinder, bygget over det; vi hørte spand efter spand med snavs plaske ned i det ...

– Henry Mayhew (1812–1887), 24. september 1849

Når man passerer langs en ujævn skrænt, blandt pæle og vaskesnore, trænger man ind i dette kaos af små enetagers hytter med et værelse, hvoraf de fleste ikke har noget kunstigt gulv; køkken, stue og soveværelse, alt sammen i ét ... Overalt foran dørene rester og affald; at nogen form for fortov lå nedenunder, kunne ikke ses, men kun mærkes, hist og her, med fødderne.

– Friedrich Engels (1820–1895), 1844

Mange af os har et billede af 1800-tallet farvet af et utal af filtre, der giver et nostalgisk og romantisk indtryk af den æra. Du kan forestille dig en tid, hvor gentleman-besøgende ankom for at møde en velklædt dame i en fint møbleret dagligstue. En tid, hvor folk i ro og mag drev ned ad en flod på en flodbåd med hjul, mens de nippede til mint julep. En tid med mere elegant rejse ombord på et damptog, der kørte gennem det smukke landskab, eller en stilfuld kvinde klædt i en lang, flagrende kjole, der steg ned fra en elegant hestevogn med hjælp fra en elegant ledsager i en høj hat. Du

Machine Translated by Google

tænker måske på de tider, hvor livet var enkelt og ordentligt – en tilsyneladende utopi, fri for de mange problemer, der plager det moderne samfund.

Men hvis disse filtre fjernes, og dengang kastes et mere objektivt lys over det, tegner der sig et andet billede. Forestil dig i stedet en verden, hvor arbejdspladser ikke havde nogen sundheds-, sikkerheds- eller mindstelønslove. 1800-tallet var et århundrede, hvor folk arbejdede 12 til 16 timer om dagen med det mest kedelige, simple arbejde. Forestil dig grupper af børn, der strejfer rundt på gaderne uden kontrol, fordi deres forældre arbejdede lange dage. Børn var også involveret i farligt og demoraliserende arbejde.
Forestil dig New York, omgivet ikke af forstæder, men af ringe af ulmende lossepladser og skurbyer. Byer hvor svin, heste og hunde og deres affald var almindelige i gaderne.
Mange infektionssygdomme var udbredte over hele verden, især i de større byer. Dette er ikke en beskrivelse af den tredje verden, men en stor del af, hvordan USA og andre civiliserede vestlige lande var for bare et århundrede siden eller deromkring.

Foto 1.1: Syracuse, NY—Skur tilbage til en åben kloak. (1901)

De "gode gamle dage", hvor alt, især inden for menneskers sundhed, angiveligt var bedre end det er i dag, er en myte .

Machine Translated by Google

> ***Den dokumenterede historie om den vestlige civilisation beskriver en endeløs og uromantisk kamp med sygdom og død, tragisk høj spædbørnsdødelighed og for tidlig død blandt unge voksne.*** *Dødsbringende epidemier angreb hjælpeløse samfund næsten lige så ofte som sommer og vinter, og blev efterfulgt af store katastrofer med få års mellemrum.*
> ***I det victorianske England var den gennemsnitlige dødsalder blandt de fattige i byerne 15 til 16 år.***

I løbet af 1800-tallet voksede antallet af fabrikker sammen med en hastigt stigende befolkning, hvilket resulterede i en strøm af mennesker fra landet til byerne på jagt efter arbejde. Befolkningen i London, England, steg næsten ni gange i løbet af det 19. århundrede. Industrialiseringen mangedoblede hurtigt sundhedstruslerne på grund af den enorme samtidige vækst i byerne.

> *I 1750 boede omkring 15 procent af befolkningen i byer; i 1880 boede hele 80 procent i byområder. I 1801 var hver femte arbejder beskæftiget i fremstillingsindustrien og dermed forbundne erhverv; i 1871 var det tal steget til to ud af tre. London, den største by i den vestlige verden, havde omkring 800.000 indbyggere i 1801; i 1841 var befolkningen vokset yderligere.*
> *millioner, og ved dronning Victorias død i 1901 indeholdt imperiets hjerte [London] syv millioner indbyggere.2*

Farlige boliger

Boliger kunne ikke rumme befolkningseksplosionen, hvilket resulterede i overbelægning og en bemærkelsesværdig ophobning af menneskeligt og animalsk affald. I nogle tilfælde blev store bygninger, oprindeligt bygget til bryggerier eller sukkerraffinaderier, blev senere opdelt i talrige

[1] Velv W. Greene, ph.d., MPH, "Forbedringer i personlig hygiejne og forventet levealder siden 1850: Historiske og epidemiologiske sammenhænge," *American Journal of Infection Control,* august 2001, s. 203.
[2] Roy Porter, *Den største gavn for menneskeheden,* Harper Collins, New York, 1997, s. 398.

Machine Translated by Google

små, mørke rum for familier at bo i.3 Disse forhold bidrog til høje sygdoms- og dødsrater.

Stanken fra de "frygteligt beskidte kældre" med deres "infernalske kloaksystem" må nødvendigvis forgifte lejerne hele vejen op til femte sal, fra ***vognen og ambulancen til porten, for*** *· ...* ***de dødes velslidte hjulspor-lejerne døde der som fluer på alle årstider,*** *og en tiendedel af befolkningen var altid på hospitalet.4*

Lejeboligen

Kommissionen kaldte den værste længe efter

af barakkerne "barnslagterier" og viste, ved henvisning til dødelighedslisterne, at de dræbte et ud af hver fem babyer født i dem.5

Foto 1.2: Jefferson Street. Ladeskuret til højre indeholder tre heste.
Laden, der er ved siden af i syne, indeholder seks heste og to geder. Huset i midten af billedet er fyldt med italienske familier og fremstår ikke som noget særligt. Til venstre er der andre lejligheder fyldt med familier.

(1911)

Hvis der er et åbent rum mellem dem [lejeboliger], den er aldrig mere end en sprække på en fod eller deromkring bred, og bliver beholder for affald og snavs af enhver art; således at enhver åbning lavet med henblik på ventilation bliver en kilde til større fare, end hvis der ingen var.6

[3] Henry E. Sigerist, *Civilisation og sygdom,* Cornell University Press, New York, 1943, s. 38–39.
[4] Jacob A. Riis, *Kampen mod slummen,* Macmillan, New York, 1902, s. 23–25.
[5] Ibid., s. 36–37.
[6] Ibid., s. 115.

Machine Translated by Google

Selvom der var gjort fremskridt i begyndelsen af 1900-tallet, levede mange stadig under elendige sanitære forhold. Nogle lejligheder var udstyret med indendørs faciliteter, men de blev ofte delt af flere familier. Fortællinger om fortvivlelse og lidelse var almindelige blandt de arbejdende fattige. Kampen for overlevelse var en daglig affære.

Folk var ofte tæt på økonomisk og fysisk kollaps.7

Foto 1.3: Et såkaldt værelse af en treværelses lejlighed, men det er blot et stort skab med skrånende loft, placeret under hovedindgangstrappen i bygningen-

Her sover far og mor og et lille barn i en trekvartseng. Resten af

familien sover i stuen og køkkenet. Dette "værelse" har absolut

absolut intet lys eller ventilation. (1916)

Dårlig planlægning med det stadigt stigende antal virksomheder og befolkning førte til en tilfældig byorganisation.
Virksomheder af alle typer, inklusive deres farlige miljøbiprodukter, blev bygget side om side med overfyldte boligkvarterer. Manglen på sundhedsbestemmelser og zoneinddelingsregler resulterede i et farligt og demoraliserende miljø for arbejderklassen. En artikel fra 1861 om amerikanske byer og parker i *Atlantic Monthly* beskrev situationen i byerne.

> *Smalle og krogede gader, mangel på ordentlig kloakering og ventilation, manglende fremsynethed med hensyn til at skabe åbne områder til folks rekreation, muligheden for begravelser inden for en bygnings vægge og stinkende gener, såsom slagterier og fabrikker for skadelige varer, har forvandlet byer til pestilensiske indhegninger,*

[7] Andrew Mearns, *'Lys og skygge', en efterfølger til 'Det bitre råb fra det udstødte London',* 1885, s. 7.

Machine Translated by Google

og holdt fast i Jeffersons ordsprog – "Store byer er store sår" –
sandt i den mest bogstavelige og ydmygende forstand.8

Et stort antal familier boede i dårligt konstruerede huse. Der var intet rindende vand og intet toilet. En hel gade delte en udendørs pumpe og et par udendørs private hvælvinger eller udhuse.

I 1934 professor Arthur Cole beskrev hvordan nogle indbyggere af New York og Boston i 1850'erne boede i mørke kældre overløbe med skadedyr.

Mens de større byer havde smukke boligkvarterer, hvor

gaderne var asfalterede og holdt rene, og spildevandet blev renset ordentligt
passet på, var der også overfyldte udenlandske kvarterer, veritable bikuber af menneskehed, der manglede almindelige bekvemmeligheder og ofte selv nødvendigheder. Ny
I 1850 havde York 8.141 kældre, der husede 18.456 personer.
Der, ligesom i Boston, boede omkring en tyvendedel af befolkningen i fugtige, mørke, dårligt ventilerede og skadedyrsbefængte underjordiske rum.
Ved krigens afslutning [den amerikanske borgerkrig] femten tusind lejligheder

Foto 1.4: De generelt uhygiejniske forhold, der omgiver
huse på begge sider af gyden.
Det første hus til højre er et lille, forfaldent rammehus.
Bagved ligger tre større lejligheder. Udhusene til venstre er alle forfaldne og indeholder affaldsrum, der er i dårlig stand. Der er ikke nok skraldespande til at dække behovet, og de der stilles til rådighed, bliver så sjældent rengjort, at familierne

dumpe deres affald og skrald i gyden. (1901)

[8] Henry W. Bellows, "Byer og parker: Med særlig henvisning til New York Central Park," *Atlantic Monthly,* bind VII, april 1861, s. 416.

Machine Translated by Google

Der var blevet bygget huse i New York, mange af dem næppe mere end "feberreder". 9

Arbejderklassen beboede de mest beklagelige boliger, hvilket blev beskrevet af Friedrich Engels i 1844. Engels besøgte slumkvarterne, mens han var i Manchester, England, og noterede sig de rædsler, han observerede. Han beskrev de mennesker, han mødte i London og andre byer i England.

... disse blege, slanke, smalbrystede, huløjede spøgelser, som man passerer ved hvert skridt, disse sløve, slappe ansigter, ude af stand til det mindste energiske udtryk, har jeg set i så forbløffende antal. 10

Horder af mennesker stimlede sammen under ulmende, vandrådnede tage eller gravede sig ned blandt rotterne i klamme kældre.11 Roy Porter, en britisk historiker kendt for sine

arbejde om medicinens historie, skrev om millioner af menneskers situation i de nyligt industrialiserede byer.

For millioner, hele liv—
omend ofte meget korte – blev passeret i nye industribyer med frygtelig nat med en alt for typisk sociopatologi: ***beskidte boliger, ofte i oversvømmede kældre, grov overbelægning, atmosfærisk og vandforsyningsmæssig***

Foto 1.5: Forholdene for de snavsfyldte gyder, af gårde og gårde fyldt med affald, af ildelugtende stalde og gødningskasser finder deres klimaks og delvist deres årsag i ophobningen af affald. (1901)

[9] Arthur Charles Cole, *Den uundgåelige konflikt 1850-1865, En historie om amerikansk liv bind VII,* Macmillan, New York, 1934, s. 181.
[10] Friedrich Engels, *Arbejderklassens vilkår i England i 1844,* Otto Wigand, Leipzig, s. 98.
[11] Jacob A. Riis, *Kampen mod slummen,* Macmillan, New York, 1902, s. 13.

Machine Translated by Google

> ***forurening, overfyldte sivebrønde, forurenede pumper, fattigdom, sult, træthed og fortvivlelse overalt.*** *Sådanne forhold, der kan sammenlignes med nutidens tredjelands slukbyer eller flygtningelejre, avlede udbredte sygdomme af enhver art. Forfærdelig neonatal, spædbørns- og børnedødelighed ledsagede den vederstyggelighed, som børnearbejde i miner og fabrikker indebar; levealderforventningerne var ekstremt lave – ofte under tyve år blandt arbejderklassen – og overalt udløste sygdom familiesammenbrud, forarmelse og social krise.12*

Samtidige forfattere forsøgte at henlede opmærksomheden på de fattiges vanskelige situation og deres forfærdelige levevilkår. Andrew Mearns og William C. Preston skrev om de fattige i deres bog fra 1883, *The Bitter Cry of Outcast London: An Inquiry into the Condition of the Abject Poor.*

> *Få, der læser disse sider, har nogen idé om, hvad disse pestilensiske menneskelige kolonier er, hvor titusindvis af mennesker stimler sammen midt i rædsler, der minder om, hvad vi har hørt om slaveskibets midterste passage. For at komme til dem skal man trænge ind i gårde, der stinker af giftige gasser, der stammer fra ophobning af spildevand og affald spredt i alle retninger og ofte flyder under ens fødder; gårde, hvoraf mange solen aldrig trænger ind, som aldrig besøges af et pust frisk luft, og som sjældent kender til fordelene ved en dråbe rensende vand. Man skal bestige rådne trapper, der truer med at give efter under hvert trin og efterlader huller, der bringer de uforsigtiges lemmer og liv i fare. Man skal famle sig frem langs mørke og beskidte gange, der vrimler med skadedyr. Hvis man så ikke drives tilbage af den uudholdelige stank, kan man få adgang til hulerne.*

[12] Roy Porter, *Den største gavn for menneskeheden,* Harper Collins, New York, 1997, s. 399.

Machine Translated by Google

> *hvor disse tusinder af væsener, der, lige så meget som dig, tilhører den race, for hvem Kristus døde, flokkes sammen.13*

De ekstremt stressende forhold gjorde de fattige arbejderklasser hurtigt ældre. De, der undslap døden af sygdom eller handicap i en tidlig alder, levede ofte kun i trediverne eller fyrrerne.

> *Blandt arbejderklassen forblev den forventede levealder overalt lav – lidt mere end tredive år – og fra 1830'erne viser fotografier arbejdende mennesker, der ser gamle ud i trediverne og fyrrerne, da dårlig ernæring, sygdom, dårlige levevilkår og groft overarbejde krævede deres præg.14*

Vand og spildevand og alt slagteaffald

Rent vand, ordentlig spildevandsrensning og frisk luft fandtes ikke i disse områder. Uden nogen sanitær infrastruktur ville menneskeligt og animalsk affald flyde ud på gaderne,

og endte i de lokale vandløb og floder, som tilfældigvis også var folks primære vandforsyning. Sanitære faciliteter designet til mindre befolkningsgrupper svigtede. Kloakker løb over og sivede ind i de lokale vandforsyninger.

> *Den måde, hvorpå den*
> *Den store mængde af fattige, som samfundet behandler i dag, er oprørende. De trækkes ind i de store byer, hvor*

Foto 1.6: Brugt vandkloset af fjorten familier. (1916)

[13] Andrew Mearns og William C. Preston, *Det bitre råb fra det udstødte London: En undersøgelse af de fattiges tilstand,* James Clarke & Co., London, 1883, s. 4.

[14] Ibid., s. 425.

Machine Translated by Google

de indånder en fattigere atmosfære end på landet; de er henvist til distrikter, som på grund af metoden
af byggeri, er dårligere ventilerede end nogen andre; ***de er berøvet alle midler til renlighed, selve vandet, da rør kun lægges, når der er betalt for dem, og floderne er så forurenede, at de er ubrugelige til sådanne formål; de er tvunget til at smide alt affald og skrald, alt beskidt vand, ofte alt ulækkert dræning og ekskrementer på gaderne, da de ikke har andre midler til at bortskaffe dem;*** *de er således tvunget til at inficere området omkring deres egne boliger.15*

I midten af 1800-tallet var de offentlige vandforsyninger i McLean County, Illinois og Chicago blev beskrevet som værende kontamineret med mennesker og animalsk affald. Den Chicago Medical Society kritiserede ofte byens vandforsyning, som efter 1853 blev trukket fra Lake Michigan via en grov træindløb 600 fod lang, tæt på hvor den spildevandsfyldte Chicago-flod udløb.16

Foto 1.7: Offentlig hal og vask. Vask kun understøttet af snor og spinkle træstøtter. Hallens gulv dækket af fækalier og spildevand. (1903)

Før 1870'erne, alle slags affald
og mennesker og dyr-dårligt affald havde været kastet ind i hvad

[15] Friedrich Engels, *Arbejderklassens vilkår i England i 1844,* Otto Wigand, Leipzig, s. 97.

[16] Thomas Neville Bonner, *Medicin i Chicago 1850–1950: Et kapitel i en bys sociale og videnskabelige udvikling,* American History Research Center, Madison, Wisconsin, 1957, s. 179.

Machine Translated by Google

> *blev kendt som "North and South Sloughs", oprindeligt små vandløb, der løb ud i Sugar Creek. Gennem årene blev Sloughs "en ... gennemblødt stank, der var ynglepladser for sygdomme ... fordi den drænede spildevand til samfundets primære vandkilde, Sugar Creek."* 17

Dårlig affaldshåndtering fortsatte i Paris selv efter Første Verdenskrig, med mange af byens sivebrønde stadig i brug.

> *I modsætning til londonere fik de fleste parisere stadig deres vand i 1870 fra springvand eller vandhandlere og bortskaffede affald i retsgrave. Paris var en by med 85.000 septiktanke; mange forblev indtil efter Første Verdenskrig.18*

Edwin Chadwick, en engelsk socialreformator, der arbejdede for at forbedre de sanitære forhold og folkesundheden, mente, at sygdom avlede fattigdom. Han fik hjælp fra tre læger, der var sympatiske over for sanitære reformer – Neil Arnott, James Phillip Kay-Shuttleworth og Thomas Southwood Smith. Deres rapport fra 1838 afslørede elendigheden i London.

> *"En feberpatients værelse i en lille og opvarmet lejlighed i London, uden indblæsning af frisk luft, er fuldstændig analogt med den stillestående damme i Etiopien fuld af ligene af døde græshopper," erklærede Southwood Smith. "Den gift, der genereres i begge tilfælde, er den samme; forskellen ligger blot i graden af dens styrke."* 19

---

[17] Lucinda McCray, *Et spørgsmål om liv og død: Sundhed, sygdom og medicin i McLean County, 1830-1995,* Bloomington Offset Process, Inc., 1996, s. 54-55.

[18] Roy Porter, *Den største gavn for menneskeheden,* Harper Collins, New York, 1997, s. 416.

[19] Ibid., s. 410.

Machine Translated by Google

Dyr: Døde og levende, farlige og syge

Fordi der ikke var nogen miljølovgivning, udledte industrierne simpelthen deres affald i luften og vandet. I 1850'ernes London var miljøet fyldt med snavs, der sprøjtede ud fra fabrikker. Som om menneskeligt og animalsk affald i byens gader ikke var afskyeligt nok, modstod folk en endnu værre tilføjelse til det afskyelige scenarie - rådnende dyrelig.

> *I industribyerne spyede fabrikskorstene sod ud, og alt var dækket af snavs og skidt. Røg var en vigtig ingrediens i den berømte London-tåge, som ikke kun reducerede sigtbarheden, men også udgjorde alvorlige sundhedsrisici. Affald, inklusive rådnende lig af hunde og heste, lå spredt på byens gader. I 1858 var stanken fra spildevand og andet råd i London så fordærvet, at det britiske Underhus blev tvunget til at suspendere sine sessioner.20*

Dyr fandtes i stort antal i byerne, enten fritgående eller på slagterier. *Årsrapporten fra Metropolitan Board of Health* i 1866 beskriver slagterier, der var blandet med beboelsesejendomme.

> *Den lidelse, som dyr påføres af det nuværende slagtesystem, er en kilde til smerte og irritation for alle personer, der bor i nærheden af disse virksomheder. Dyrene fodres sjældent fra det tidspunkt, de ankommer, til de slagtes, og giver konstant udtryk for deres lidelse. Mange slagterier er placeret midt i blokke af høje lejligheder, og slagterivirksomheden, set fra det tilstødende*

[20] Thomas FX Noble, Barry Straus, Duane J. Osheim, Kristen B. Neuschel, Elinor A. Accampo, David D. Roberts og William B. Choen, *Vestlig civilisation: Ud over grænserne,* bind II, 6. udg., Wadsworth, Boston, Massachusetts, 2010, s. 579.

Machine Translated by Google

vinduer, er i højeste grad demoraliserende i sine virkninger på unge.21

Folk smed deres affald ud på byens gader, hvor det blev fortæret af ådselsgrise, hunde og rotter. Snavs i New York Citys gader havde samlet sig til en dybde af 60-90 cm om vinteren.
Husholdningsaffald og animalsk affald fra heste og andre dyr

mals blandet med de mudrede gader.

··· ...næsten hver eneste by – fra den nationale hovedstad til en eller anden spirende vestlig svinekødsby – havde sin egen griseplage eller noget tilsvarende. Gaderne, pladserne og parkerne var som offentlige folde, med grisehuller, der irriterede både øje og næse overalt. . I efteråret 1853 var der flere svinekødsopdrættere på gaderne i Springfield [Illinois] end i foldene på statens markeder.

Den nærliggende by Urbana havde en rekord på flere svin end mennesker, og de havde mindst lige rettigheder som borgerne på gaden.22

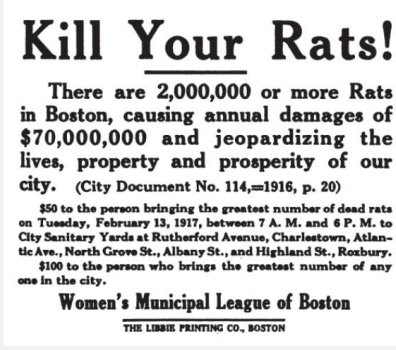

Kill Your Rats!

There are 2,000,000 or more Rats in Boston, causing annual damages of $70,000,000 and jeopardizing the lives, property and prosperity of our city. (City Document No. 114,=1916, p. 20)

$50 to the person bringing the greatest number of dead rats on Tuesday, February 13, 1917, between 7 A. M. and 6 P. M. to City Sanitary Yards at Rutherford Avenue, Charlestown, Atlantic Ave., North Grove St., Albany St., and Highland St., Roxbury.

$100 to the person who brings the greatest number of any one in the city.

Women's Municipal League of Boston

THE LIBBIE PRINTING CO., BOSTON

Foto 1.8: Plakat "Dræb rotter". (1917)

Med ophobningen af affald fulgte den uundgåelige stigning i skadedyr som rotter, der blev en accepteret del af bylivet. Sygdomsspredende insekter af alle typer, herunder kakerlakker, var almindelige i lejligheder.

Fængsler, havnepladser og kajer er blevet hyldet for deres mangfoldighed og omfang.

[21] *Årsrapport fra Metropolitan Board of Health, 1866,* CS Wescott & Co.'s Trykkeri, New York, 1987, s. 34.

[22] Arthur Charles Cole, *Den uundgåelige konflikt 1850-1865: En historie om Amerikansk liv, bind VII,* Macmillan, New York, 1934, s. 179–180.

Machine Translated by Google

> *rotter, der angriber dem, og grusomheden i deres glubske angreb på beboerne i disse beholdere for skadedyr.23*

I 1916 var byerne New York og Boston inficeret med milit-
løver af rotter, hvilket forårsager en enorm mængde ødelæggelse.

> *Det er anslået af den bakteriologiske afdeling i Bostons sundhedsråd, at de* ***2.000.000 rotter, der angriber Boston, forårsager skader for 72.000.000 dollars årligt.*** *Omkring 91.250.000 dollars forårsages årligt af gnavere i New York City.24*

I midten af 1800-tallet var hospitalerne uhygiejniske og overfyldte.
Den amerikanske offentlighed så på dem med ringe respekt og betragtede dem som et sted, hvor syge og fattige døde. En artikel fra 1860 med titlen "Rotter på hospitalet", der blev offentliggjort i *Harper's Weekly,* et førende tidsskrift på den tid, afslørede de forfærdelige forhold på Bellevue Hospital i New York. Artiklen var inspireret af en hændelse med en baby, der blev spist af rotter på hospitalet.

> *I dag blev ligsynet på liget af det spædbarn, der blev spist af rotter på Bellevue Hospital i New York, afsluttet.*
> *Vidneudsagn fra Mary O'Connor, barnets mor, og talrige andre vidner blev indhentet. Det blev besluttet, at der skulle træffes passende . og anbefale-foranstaltninger for at befri hospitalet for de rotter, der nu plager institutionen.25*

Syg mad

De begrænsede kilder til fødevarer, som befolkningen forbrugte, var ofte af dårlig kvalitet eller forurenede. Manglende love eller uhåndhævede love og en systemisk korrupt fødevareforsyningskæde førte til en elendig sundhedssituation for dem, der spiste sygdomsramte fødevarer. Forsøg på at forbedre situationen blev næsten altid modarbejdet af de enkeltpersoner og virksomheder, der var involveret i lovovertrædelserne, fordi det påvirkede deres bundlinje.

---

[23] *The American Medical Gazette,* bind XI, Hall, Clayton & Co. Printers, New York York, 1859, s. 387.
[24] *Bostons Kvinders Kommunale Liga Bulletin,* maj 1916, s. 20.
[25] *Vincents halvårlige amerikanske register,* 1860, s. 346.

Machine Translated by Google

linje. I Chicago og New York City var mælken af så dårlig kvalitet, at den forårsagede tusindvis af børns død hvert år.

> *··· mælk solgt i Chicago kom fra køer "fodret med whisky-affald med kroppen dækket af sår og haler, som alle æder af,"*
> *en omstændighed, der gjorde det muligt for den redaktionelle kritiker at forklare, "Hvorfor så mange børn dør i Chicago." New Yorks mælkeforsyning var også i høj grad et biprodukt af de lokale destillerier og* ***mælken***
>
> ***Forhandlere blev anklaget for den alvorlige forbrydelse at myrde otte tusinde børn årligt.*** 26
>
> *Når køer lukkes inde uden ordentlig motion eller ren luft, er mælken nødvendigvis syg og årsagen til omfattende dødelighed blandt små børn og spædbørn. Udover det usunde affald samles rådne grøntsager og det sure og rådne indmad og rester fra køkkener op som føde for disse dyr; konsekvensen af dette er, at de bliver syge ...*
>
> 27

Foto 1.9: Et tilfælde af akut mælk Forgiftning med opkastning, diarré, slimet og blodig afføring, generel afmagring, akut kolera infantum og dysenteri. (1914)

I 1860'ernes England forsøgte byinspektører at kontrollere salg og brug af sygt kød. For at undgå økonomiske tab blev sygt kød lavet til pølser, syltet og saltet til skinke og bacon, som skulle sælges til en intetanende offentlighed. Kød, der var for sygt til selv at blive brugt som pølse, blev fodret til grisene, som senere ville blive spist af mennesker.

---

[26] Arthur Charles Cole, *Den uundgåelige konflikt 1850-1865: En historie om Amerikansk liv, bind VII,* Macmillan, New York, 1934, s. 181.
[27] Jonathan Pereira, MD, "Mælk påvirket af køers kost og foderregime," *En afhandling om mad og kost,* J. & HG Langley, New York, 1843, s. 287.

Machine Translated by Google

Markederne for dødt kød er forurenet med kadavere af syge dyr fra alle kilder ... alene på bymarkederne beslaglægger hans inspektører fra et til to tons sygt kød hver uge; og lignende beslaglæggelser, men i mindre grad, foretages i slagterforretninger og slagterier uden for byen af lægeofficerer og deres assistenter. I Edinburgh [England] fortæller hr. Gamgee os, at 100 til 200 syge kreaturer sælges på markedet for dødt kød hver uge, og kadavere smugles ind om natten, selv fra tilstødende svinestalde. På denne måde kan de bedste slagtere, i uvidenhed, "servere og serverer sygt kød til de rigeste i landet". ...

· ***Grise fodres i vid udstrækning med sygt kød, som er for slidt selv for pølsemageren, og det siger en hel del; og som en universel regel syltes og kureres syge grise til bacon, skinke*** *osv.*[28]

Folk spiste ofte næringsfattige kostvaner og forurenet mad, der gjorde dem svage og modtagelige for sygdomme. Denne rapport fra 1865 omtaler den beklagelige fødevaretilstand i byen New York. Rådne og syge fødevarer blev ofte solgt til arbejderklassen,
hvilket efterlod dem i en svækket fysisk tilstand.

Kvaliteten af den mad, der sælges på hjørnet og i slagterforretningerne i dette kvarter, fortjener mere opmærksomhed, end den kan få her. En overfladisk undersøgelse viser, at meget af den er uegnet til menneskelig næring. Usundt kød, især slunk kalvekød [kød fra en kalves foster, fundet under slagtningen af dens mor], sælges og forbruges konstant.
Bunker af syltede sild udsættes for luften, indtil massen nærmer sig en tilstand af råddenskab; og denne slimede mad, med visne og rådne grøntsager, pølser, der ikke er hævet over enhver mistanke, og forfærdelige tærter, bestående af forældede og umodne frugter, hvis fordøjelse ingen menneskelig mave kan opnå, finder alle klar

[28] *The British and Foreign Medico-Chirurgical Review, Quarterly Journal of Practical Medicine and Surgery,* bind XXXV, John Churchill & Sons, London, januar-april 1865, s. 32, 33.

Machine Translated by Google

> *købere. Disse* ***forrådnende dyre- og planteaffald bliver dagligt begravet i de udstående maver hos tusindvis af børn, hvis blege, udtryksløse ansigter og skrumpede lemmer er de velkendte kendetegn ved barndommen*** *på disse steder.29*

Det glimt, vi lige har fået af undersiden af vestlig kultur
i 1800-tallet til 1900-tallet diskuteres aldrig i medicinsk henseende
problemer og sygdomme fra den notorisk sygelige æra. Alligevel var det
de vigtigste aspekter af sygdommens modtagelighed og spredning.

Det var ikke kun de voksne, der led under disse forfærdelige forhold. Ofte levede børn også en utænkelig tilværelse. Deres liv var ofte ikke kun plaget af ynkelige levevilkår og syg, rådden mad, men også af lange timers slidsomt og demoraliserende arbejde, som alt sammen tog en enorm pris på deres immunforsvar.

[29] *Rapport fra Rådet for Hygiejne og Folkesundhed i Citizens' Association of New York,* 1865, s. 59.

Machine Translated by Google

LIDER DE SMÅ BØRN

Jeg har arbejdet i under tre år for min fars regning: han tager mig ned klokken to om morgenen, og jeg er oppe klokken to den næste eftermiddag. Jeg går i seng klokken seks om aftenen for at være klar til arbejde den næste morgen. Jeg skal bære min byrde, fire fælder eller stiger, før jeg kommer til hovedvejen, som fører til bunden af gruben. Min opgave er fire eller fem bøtter; hver bøtte rummer 4 ½ cwt [1 cwt eller hundredevægt = 112 pund]. Jeg fylder fem bøtter på tyve ture. Jeg er meget glad, når min opgave er udført, da det er så trættende.

– Ellison Jack, 11-årig pige, kulbærer, 1840'erne

Men de unge, unge børn, o mine brødre!
De græder bitterligt.
De græder i de andres legetid
I de fries land.
"For åh!" siger børnene, "vi er trætte,
Og vi kan hverken løbe eller hoppe.
Hvis vi bekymrede os om enge, var det blot
At smutte ned i dem og sove."
De ser op med deres blege og indsunkne ansigter,
Og deres udseende er frygteligt at se.

– Elizabeth Barrett Browning (1806–1861),
"Børnenes råb", 1842

I den vestlige verden nyder mange børn det, vi er kommet til at opleve. defineres som en normal barndom. De står generelt op om morgenen og spiser en rimelig morgenmad, og går derefter i skole i løbet af det meste af året. I offentlige og private skoler bliver de undervist i matematik, naturvidenskab, sprog og andre studieområder. Mens de er i skole, de bliver fodret, og alle deres basale behov bliver normalt dækket. De ofte

Machine Translated by Google

have mulighed for at opleve kunst, musik og idræt, og
at spille spil i frikvarteret. Resten af dagen kan de interagere med deres venner, spille spil, dyrke sport, se fjernsyn, lege med deres kæledyr eller deltage i en lang række andre fritidsaktiviteter. Om natten sover de i et relativt trygt miljø. I sommermånederne nyder de ofte lange, afslappende dage med at lege og kan endda tage på ferie med deres familie.

Selvom dette liv ikke nydes af alle og måske ikke er perfekt, er det langt mere almindeligt i den udviklede verden end det plejede at være. I 1800-tallet og ind i 1900-tallet var livet for mange børn i USA og England præget af lange og brutale timer med hårdt arbejde og fattigdom. Deres liv var ikke fyldt med glæde og latter, men ofte med lidelse og knusende elendighed.

Fra slutningen af 1700-tallet og ind i 1800-tallet erstattede maskiner ofte manuelt arbejde i produktionen af de fleste færdigvarer. Med det store antal fabrikker havde ejerne brug for billig arbejdskraft, som ofte fandtes i form af børn. Mange maskiner behøvede ikke voksenstyrke for at fungere, så børn kunne ansættes billigere end voksne. Fabriksarbejde for børn var misbrugende og demoraliserende.

> *Børn fra syv år og opefter blev ansat af hundredvis fra London og andre store byer og sat til at arbejde på bomuldsspinderierne i nord. Da der ikke var andre faciliteter til at indkvartere dem, blev der bygget "lærlingehuse" til dem i nærheden af fabrikkerne, hvor de blev placeret under opsyn af bestyrerne eller mødrene.*
>
> . .
>
> *De var placeret afsides, uden for samfundets synsvidde, overladt til byrderne af uaflastet arbejde under småherrernes eller formændenes hårdhed. Deres arbejdstimer var overdrevne.* ***Når fagets krav var aktive, blev de ofte arrangeret i to hold, hvor hvert hold arbejdede tolv timer, et om dagen og et andet om natten, så det var et almindeligt ordsprog i nord, at "deres senge blev aldrig kolde", idet den ene gik i seng, når den anden blev kold.***

Machine Translated by Google

ud. *Når der ikke var natarbejde, var dagarbejdet længere. De blev drevet på deres arbejde og ofte mishandlet.30*

Udvalgets rapport fra 1816
Udvalget om tilstanden af

Børn ansat i fremstillingsindustrien

beskrev detaljeret den nød, som børnene udholdt.

De arbejdede lange timer til udmattelsespunktet.
De, der levede, led

fysiske nedbrydninger som følge af de barske forhold, de har udholdt.

Foto 2.1: Drenge i kulminearbejdet. (1914)

Børn i alle aldre, ned til tre og fire år, fandtes i de hårdeste og mest smertefulde fødsler, mens babyer på seks år almindeligvis fandtes i stort antal på mange fabrikker.
Arbejde fra tolv til tretten og ofte seksten timer om dagen var reglen. Børn havde ikke et øjeblik fri, undtagen til at snuppe et hurtigt måltid eller sove så godt de kunne. Fra den tidligste ungdom arbejdede de til et punkt af ekstrem udmattelse, uden motion i det fri eller nogen form for fornøjelse overhovedet, men voksede op, ***hvis de overhovedet overlevede, svage, blodløse, ulykkelige og i mange tilfælde deforme krøblinge og ofre for næsten enhver sygdom.*** 31

Nogle børn begyndte at arbejde i en alder af fire år. En rapport fra 1843 af John W. Parker specificerede alderen på de børn, der blev ansat til at arbejde.

At der forekommer tilfælde, hvor ***børn bliver taget ind i miner til at arbejde så tidligt som fireårsalderen, nogle gange som femåring,*** *og mellem fem og seks, ikke sjældent mellem seks*

[30] Edward P. Cheyney, *En introduktion til industri- og socialhistorien England,* Macmillan, New York, 1920, s. 233.
[31] William Franklin Willoughby og Mary Clare de Graffenried, *Børnearbejde,* Amerikansk Økonomisk Forening, Guggenheimer, Weil & Co., Baltimore, marts 1890, s. 16.

Machine Translated by Google

> *og syv, og ofte fra syv til otte, mens fra otte til ni er den normale alder, hvor beskæftigelsen i disse miner begynder. At en meget stor del af de personer, der er beskæftiget med at udføre arbejdet i disse miner, er under tretten år gamle; og en endnu større del mellem tretten og atten. At piger i flere distrikter begynder at arbejde i minerne i samme tidlige alder som mændene.32*

I midten af 1800-tallet var børnearbejde blevet anerkendt som et stort problem. I England blev der i 1840 nedsat en kommission til at undersøge sagen.

> *Denne dreng er et ynkeligt eksempel på en meget udholdende klasse af kulminedrenge, hvis underhold afhænger af deres egen anstrengelse, ofte for tidligt stimuleret, enten ved at være blevet berøvet deres fædre ved døden, eller ved at arbejde under forbandelsen fra berusede, udsvævende og følelsesløse forældre, der apatisk ville se deres børn slavebinde sig, snarere end at bidrage til deres komfort ved en enkelt selvfornægtelseshandling. Disse forsømte væsener møder ud om morgenen og tager en sparsom pose forsyninger med sig, som skal spises i jordens indre, hvor* ***de slider deres daglige arbejdsbyrde på otte eller ti timer; derefter vender de tilbage til et trøstesløst hjem og benytter chancen for et godt måltid, et dårligt et eller slet intet. For en seng er de tilfredse med en gammel kulsæk lagt på halm,*** *eller de optager den del, de kan sikre sig af en familieseng, som skal være tilstrækkelig til tre eller fire andre beboere.33*

En offentlig undersøgelse afslørede ubehagelige situationer, som af nogle kaldes *mineslaveri.* 34

---

[32] John W. Parker, *Børnenes og de unges fysiske og moralske tilstand Personer ansat i miner og industri,* William Clowes og sønner, London, 1843, s. 1.
[33] Ibid., s. 30.
[34] *Den Universalistiske Union,* bind VII, 13. august 1842, s. 615.

Machine Translated by Google

Børn begyndte deres liv i kulminerne i fem-, seks- eller syvårsalderen. Piger og kvinder arbejdede som drenge og mænd; de var mindre end halvt påklædte og arbejdede sammen med mænd, der var barske na-

Der var fra tolv til fjorten arbejdstimer i løbet ***af*** *døgnet, og disse var ofte ti om natten. Små piger på seks eller otte år foretog ti til tolv ture om dagen op ad stejle stiger til overfladen, mens de bar et halvt hundrede vægt kul i træspande på ryggen.*

på hver rejse. Unge kvinder mødte op for kommissærerne, når de blev kaldt ind fra deres arbejde, kun klædt i et par bukser, dryppende våde af minens vand og allerede trætte af dagens arbejde, knap nok mere end begyndt. ***En almindelig form for arbejde bestod i at trække på hænder og knæ over indersiden.***

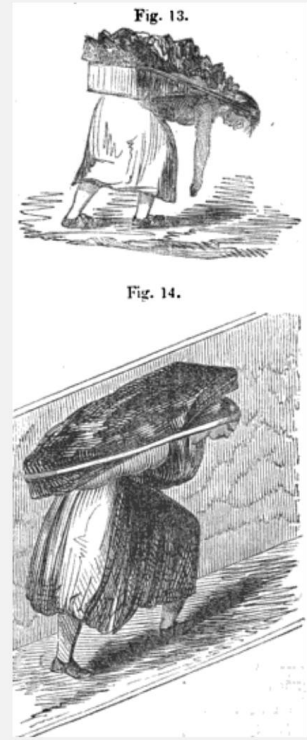

Foto 2.2: Pige og ældre

Pige bruger en kurv til at flytte kul. (1842)

lige dele af en passage, der ikke er mere end to fod eller otteogtyve tommer høj, en bil eller et kar fyldt med tre eller fire hundrede vægt kul, fastgjort med en kæde og hægtet til en læderrem om livet. 35

[35] Edward P. Cheyney, *En introduktion til Englands industrielle og sociale historie,* Macmillan, New York, 1920, s. 243–244.

Machine Translated by Google

Vidnesbyrdet fra en ung pige ved navn Ellison Jack illustrerede hendes hårde liv som minearbejder. Hun gik ned ad en minestige med en kurvlignende anordning, eller et spiralformet redskab, på ryggen, der tillod kulklumperne at hvile på hendes ryg og skuldre. Med dette

Med denne anordning kunne hun fylde fire eller fem kar med kul i løbet af sit arbejde. Hvert kar, der rummede cirka 225 kg, betød, at hun flyttede mellem 900 og 1100 kg kul om dagen. Da hvert kar tog hende fire ture, var hver last, hun bar, omkring 50 kg.

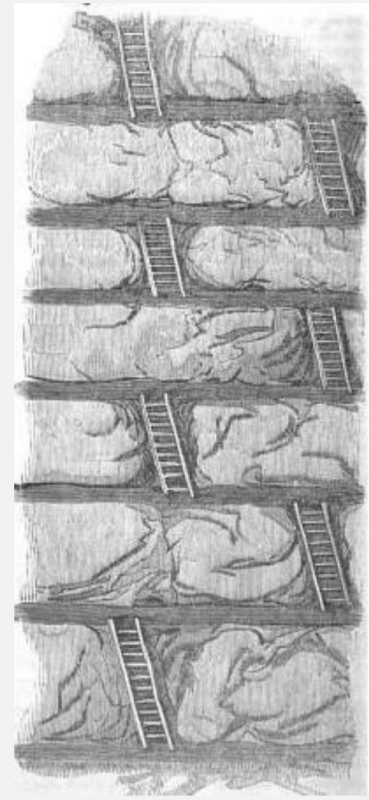

Foto 2.3: Typisk passage, som en kultransportør krydsede. (1842)

Store kulstykker placeres derefter på halsen, og så begynder hun sin rejse til bunden af gruben, idet hun først hænger sin lampe på klædet, der krydser hendes pande. I denne piges tilfælde skal hun først rejse fjorten favne, fireogfirs fod, fra væggen til den første stige; denne stige er atten fod høj. Fra denne stige fortsætter hun langs hovedvejen, det vil sige sandsynligvis fra en fod seks tommer til fire fod seks tommer høj, og så videre til den anden stige, som er atten fod høj, og så til den tredje og fjerde stige, indtil hun når bunden af gruben, hvor hun kaster sin last.[36]

[36] *Den Universalistiske Union,* bind VII, 13. august 1842, s. 615.

Machine Translated by Google

Skader og sygdomme var almindelige. Mange børn døde af sygdomme som tyfus, og kvinder havde også dødfødsler på grund af de stressende forhold.37

Foto 2.4: Barn trækker korv. (1842)

Andre minejobs, selvom de ikke var så arbejdskrævende, var de også kedelige og triste. En opgave for drengene var at vente hele dagen lang på at åbne og lukke portene. træslæderne, eller corves, som blev brugt til at transportere kul.

> *Fangstmændene sidder i et lille hul, der er gravet ud til dem i siden af portene bag hver dør, hvor de sidder med en snor i hænderne fastgjort til døren og trækker den op i det øjeblik, de hører lyden af korridorerne; og i det øjeblik den passerer, lader de døren falde ned, hvilket den gør af sin egen vægt ... De har intet andet at gøre end at deres embede skal udføres fra den første til den sidste om dagen, er de i minen hele den tid, den arbejdes, ofte over tolv timer om dagen.* ***Det er en yderst smertefuld ting at tænke på det kedelige fangekælderlignende liv, disse små skabninger er dømt til at tilbringe - et liv, der for det meste tilbringes i ensomhed, fugtighed og mørke.*** *De får intet lys - men nogle gange vil en godmodig kulminearbejder skænke dem et lille lys som en gave.38*

[37] *Parlamentariske dokumenter: Bind 15, Rapporter fra kommissærer - Børnebeskæftigelse (miner),* 3. februar - 12. august 1842, s. 93.
[38] *Den Universalistiske Union,* bind VII, 13. august 1842, s. 615.

Machine Translated by Google

I begyndelsen af 1900-tallet var børn stadig ansat i mineindustrien. Selvom børn under 14 år officielt var forbudt at arbejde, kunne nogle helt ned til 9 eller 10 år blive fundet i arbejde.

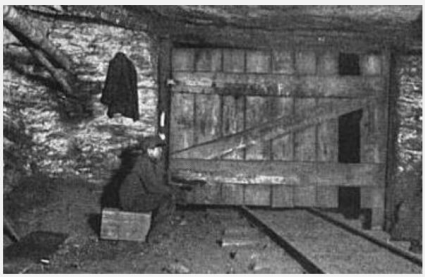

Foto 2.5: Den ensomme pelsjægerdreng. (1914)

anvendt i minerne. På grund af
Med forbedrede maskiner blev drenge primært ansat som kulbrydere, hvor de samlede skifer op fra kul, når det blev dumpet i minevognene. I kulbryderne, hvor kul blev tørret, var kulstøvet så tæt, at lyset ikke kunne trænge igennem selv på lyse dage. Kulbryderdrenge skulle bære minelamper på deres kasketter for at kunne se kullet ved deres fødder. Selvom der blev taget sikkerhedsforanstaltninger, led børn nogle gange forfærdelige dødsfald.

> *Det er sandt, at vi af og til hører om en lille dreng i minen, der bliver kørt over af en kulvogn, eller sparket ihjel af et muldyr, eller dødeligt såret af et stykke faldende skifer. Og* ***i kulbryderne bliver små drenge sommetider malet i store knusere, der knuser kullet, fanget i hjulene eller andet maskineri, eller begravet i en strøm af*** *kul - den død, som den lille dreng i Pittston [Pennsylvania] for nylig led.39*

I 1800-tallet arbejdede børn ansat i glasproduktion lange timer under ekstremt udfordrende forhold. De led af en bred vifte af fysiske problemer.

> *Ved fremstilling af glas ... forårsager det hårde arbejde, de uregelmæssige arbejdstider, det hyppige natarbejde og især den store varme på arbejdspladsen (40 til 90 grader Celsius) hos børn generel svaghed og sygdom, hæmmet vækst og især lidelser i øjet og tarmene.*

[39] Owen R. Lovejoy, *Børnearbejde i kulminerne, Børnearbejde – en trussel mod Industri, Uddannelse og Godt Medborgerskab,* Akademiet for Politisk og Social Videnskab, 1906, s. 38.

Machine Translated by Google

klager og reumatiske og bronkiale lidelser. ***Mange af børnene er blege, har røde øjne, ofte blinde i ugevis ad gangen, lider af voldsom kvalme, opkastning, hoste, forkølelse og gigt ... Glaspusterne dør normalt unge af svaghed eller brystinfektioner.*** 40

En artikel fra 1906 af Owen R. Lovejoy talte om børnearbejde i forbindelse med fremstilling af glas. Drenge arbejdede i nærheden af den brændende varme fra ovnen og udførte mange forskellige opgaver. Fordi glasproduktionen kunne fortsætte kontinuerligt, blev drenge også ansat til at arbejde om natten. Efter at have arbejdet lange timer i ekstrem varme, blev sendt hjem tidligt i morgen.

Foto 2.6: Drenge i produktionen af medicinflasker. (1914)

Det er bemærkelsesværdigt, at man i mange glashuse sjældent finder et glaspusterbarn. ***En arbejder, der tilbragte sit liv i glashuset, svarede, da han blev spurgt om årsagen: "Jeg ville hellere sende mine drenge direkte til helvede end at sende dem gennem glashuset."*** *En ung ven, hvis karakter og familie er velkendt, sagde for nylig, at af de 175 drenge, som han arbejdede med på en fabrik i Indiana for to år siden, var der kun ti ved brandens afslutning, som ikke var bekræftede rusmiddeldrikkere.41*

[40] Roy Porter, *Den største gavn for menneskeheden,* Harper Collins, New York, 1997, s. 401.

[41] Owen R. Lovejoy, *Børnearbejde i glasindustrien, Børnearbejde – en trussel til Industri, Uddannelse og Godt Medborgerskab,* Akademiet for Politisk og Social Videnskab, 1906, s. 44.

Machine Translated by Google

I starten af 1900-tallet arbejdede børn i staten New York i konservesindustrien i utallige timer. Boliger, der blev stillet til rådighed for disse sæsonarbejdere, var

utilstrækkelig og uhygiejnisk. Så mange som otte personer blev fundet boende i et lille værelse.
Udhusene var ubeskriveligt beskidte.
Der var ingen net til vinduesåbningerne, hvilket tillod

sværme af fluer at rejse fra
snavs fra udhusene til

Foto 2.7: Børn snipper bønner i Maryland. (1913)

små rum, der indeholdt udsat mad. Konservesmagerne gav Gud skylden for børnenes og kvindernes forfærdelige situation.

> *"Det er Herrens skyld; vi kan ikke kontrollere afgrødernes modning," som konservesproducenterne i 1912, ligesom i tidligere år, gav som deres undskyldning for at begynde* ***12-årige drenges arbejde klokken 3 om morgenen, for at lade 10-årige piger arbejde 14½ time om dagen, og for at lade kvinder arbejde op til 100 timer om ugen.*** 42

Foto 2.8: Ved en farlig kapslingsmaskine. (1913)

Otteårige piger satte låg på dåser. De placerede en lille blikskive, der var loddet fast.
til låget på den fyldte

dåser med frugt og grønt -

bordplader, der fylder 40 dåser i minuttet. Et barn var hårdt

presset til at holde trit med den hastighed.

I andre brancher er det vanskelige

og beskidte arbejde

[42] *The Child Labor Bulletin,* bind 1, nr. 4, februar 1913, s. 22–23.

Machine Translated by Google

forhold, lange arbejdsdage og eksponering for giftstoffer som bly skabte en række fysiske handicap hos mange.

> *... kvinder og børn i kniplingsarbejdet blev ofte holdt på arbejde i den travle sæson til klokken ni, ti og endda tolv om aftenen; at pigerne i farverierne, der bar våde varer på ryggen ind i tørrerum ved en temperatur på op til 43 grader og derefter ud på græsmarkerne, ofte blev indkaldt til arbejde klokken fire eller fem om morgenen; at der var* ***mere end 2.000 børn under ti år på arbejde i Birminghams isenkræmmerindustri, hvoraf en fjerdedel var under otte år; og at svagt syn, blindhed og blyforgiftning var udbredt i keramikværkstederne og andre industrier, som blev drevet under chokerende uhygiejniske forhold.*** 43

En bog fra 1890 om børnearbejde beskriver fremstillingen af papkasser. Ligesom andet fabriksarbejde involverede det lange, endeløse timer med sindsoprivende arbejde.

> *Lofterne var lave og snavsede, lyset ikke sjældent utilstrækkeligt.*
>
> *Hver arbejder får derefter forsynet med en olielampe, hvis røg og dampe kombineres med lugtene fra limkrukken og de forsømte vandklosetter for at gøre*
>
> *et tæt rum gør mere ondt.*
> *Bunker af brandfarligt papir og stakke af kasser venter, men en gnist kan antænde en ild, der ville feje hen over bygningen, før de fortumlede indsatte kunne nå det.*

Foto 2.9: Et barn ansat som smed. (1914)

[43] Edward P. Cheyney, *En introduktion til industri- og socialhistorien England,* Macmillan, New York, 1920, s. 276.

Machine Translated by Google

skynder sig op ad de mørke og farlige trapper, kun for at finde vejen spærret af pakkekasser. I sådanne dødsfælder arbejder tusindvis af børn. De lamme og pukkelryggede vælger kassefremstilling som let arbejde, der tillader dem at sidde. Deres forvrængede figurer og smertemærkede ansigtstræk står sørgmodigt frem i det svage lys bag lange borde, der er stablet grotesk med kasseformer.44

En artikel fra 1913 i *Good Housekeeping* beskriver børnenes arbejde i bomuldsspinderierne.

··· ... et flertal af arbejderne i bomuldsspinderierne er under 16 år, og at de er i alderen 6 til 7 år. Pigerne bruges som "spindere" og for det meste - de går op og ned mellem spinderammerne og knytter tråde, der går i stykker; og drengene er ansat som "spindere" - til at udskifte de tomme spoler med fulde. De timer, som disse børns arbejde er

Foto 2.10: Børn på 6, 8 og 2 år laver slangeholdere i lampelys. (1913)

næsten utroligt. Enten slider de fra klokken seks om morgenen til klokken seks om aftenen, eller fra klokken seks om aftenen til klokken seks om morgenen ... ***Det er også sandt, at dagvagten ofte bliver bedt om at arbejde to og tre aftener om ugen, så der er dage, hvor barnet arbejder sytten timer i træk.*** 45

[44] William Franklin Willoughby og Mary Clare de Graffenried. *Børnearbejde.* Amerikansk Økonomisk Forening, Guggenheimer, Weil & Co., Baltimore, marts 1890, s. 90.

[45] Dommer Benjamin B. Lindsey og George Creel, "Børn i trældom: De gyldne drenges og pigers offer," *Good Housekeeping,* juli 1913, s. 17–18.

Machine Translated by Google

Børn kunne også ansættes hjemmefra og udføre kedeligt arbejde i det, der var kendt som udlejningsindustrier. Dette arbejde involverede

produktion af tøj eller andre produkter, som fabrikker lejede ud til at blive udført derhjemme. En børnearbejderkomité i Massachusetts fra 1913

port beskriver de vanskelige arbejdsforhold og virkningerne på børn.

> *Det [arbejdet] udføres i lukkede, dårligt ventilerede rum, ofte i beskidte køkkener og i uhygiejniske huse ... Børnene arbejder lange timer og ofte sent om aftenen i lampelys. Små børn på fem, syv og ni år arbejder i bøjet stilling indtil klokken ni eller ti. Dette er dårligt for øjnene, forårsager nervøs belastning og forstyrrer barnets skolegang.* ***De anæmiske, trætte, nervøse, overarbejdede børn drives, indtil de skriger.***
>
> ***mod misbruget ... En syvårig pige havde arbejdet siddende i den varme sol, mens hun var syg med mæslinger. Manglen på omsorg på det tidspunkt blev efterfulgt af hendes død ...*** [46]

Nedbrydningen af sunde familiesystemer og den deraf følgende forsømmelse af spædbørn var en stor bidragyder til sygdom i de sidste 200 år.
Kvinder og piger blev ofte tvunget til at arbejde for at overleve.
Ifølge den engelske folketælling fra 1901 arbejdede 4 millioner ud af de 13 millioner kvinder over 10 år. De vanskelige arbejdsforhold resulterede ofte i fysisk nedbrydning, hvilket efterlod en befolkning af børn, der ofte blev forsømt.

> *Mødre ansat på fabrikker er, undtagen i aftensmadstimerne, fraværende fra hjemmet hele dagen lang, og pasningen af deres spædbørn under deres fravær er betroet små børn, hyrede ammepiger, nogle gange ikke ældre end otte eller ti år ...*
>
> [47]

[46] *Børnearbejde i Massachusetts-lejligheder, årsrapport fra Massachusetts Børnearbejderkomitéen,* 1. januar 1913, s. 5–6.
[47] Sir George Newman, *Spædbørnsdødelighed: Et vedvarende socialt problem,* Methueun & Co., London, 1906, s. 95.

Machine Translated by Google

Manglende viden om korrekt børnepasning kombineret med fattigdom, stressende arbejdsforhold, sparsom ernæring, dårlig hygiejne og dårlig sanitet førte til et stort antal børnedødsfald.

> *Få fakta får mere enstemmig støtte fra dem, der er i tæt kontakt med dette spørgsmål, end mødres uvidenhed og ligegyldighed med hensyn til spædbarnspleje. En sådan uvidenhed viser sig ikke kun i dårlige metoder til kunstig ernæring, men også i at barnet udsættes for alle mulige skadelige påvirkninger og for uren pleje og forsømmelighed.*
>
> ***Død i spædbarnsalderen skyldes sandsynligvis mere sådan uvidenhed og forsømmelighed end næsten nogen anden årsag, hvilket bliver tydeligt, når vi husker, at epidemisk diarré, kramper, svækkelse og atrofi, som er de mest***
>
> ***almindelige dødsårsager, skyldes i høj grad forkert fodring eller dårligt timet fravænning;*** *bronkitis og lungebetændelse*
>
> *skyldes ikke sjældent uforsigtig eksponering; og dødsfald som følge af mæslinger og kighoste skyldes i høj grad dårlig pleje.*[48]

Foto 2.11: Massachusetts Mølle Arbejdere. (1914)

På grund af de ekstreme arbejdsforhold – lange timer, ulækre miljøer, lidt hvile, dårlig ernæring – var børnenes helbred beklageligt. Deres svækkede konstitution gjorde dem ekstremt modtagelige for sygdomme af alle typer.

[48] Sir George Newman, *Spædbørnsdødelighed: Et vedvarende socialt problem,* Methueun & Co., London, 1906, s. 262.

Machine Translated by Google

De medicinske vidner oplyser, at den generelle sundhed er stærkt forværret; at ***børnene er blege, tynde, sarte, svagelige, hæmmede i vækst, mere end normalt modtagelige for visse frygtelige sygdomme og langt mindre i stand til end almindeligt at modstå de almindelige årsager til sygdom.*** *De fremherskende klager er generel svaghed, ofte resulterende i besvimelse, smerter i hoved, side, ryg og lænd, hjertebanken, kvalme, opkastning og appetitløshed, krumning af rygsøjlen, skrofula og tæring. Især kvinders sundhed synes at være konstant og alvorligt forstyrret.49*

Børn, der begyndte at arbejde så tidligt i livet og blev udsat for så lange arbejdstimer, voksede ikke så hurtigt, nåede ikke deres fulde størrelse og bevarede heller ikke deres energi så sent i livet, som befolkningen uden for fabrikkerne gjorde.50

Foto 2.12: Børnefabriksarbejdere. (1913)

Hvad angår helbred, er der heller ingen beskæftigelse, som et barn kan udføre hele dagen og hver dag uden at komme til skade ... Faktisk er der en betydelig procentdel af ulykker i møllerne og en høj dødelighed som følge af tuberkulose. Men vi gentager, disse tilfældige farer kan alle fjernes uden at påvirke det faktum, at den mentale belastning forbundet med møllens støj og den rene muskelbelastning af enhver simpel bevægelse, der gentages forbi træthedspunktet, svækker det voksende barn alvorligt. ***Selv hvor der ikke er nogen øjeblikkelig-***

[49] John W. Parker, *Børnenes og de unges fysiske og moralske tilstand Personer ansat i miner og industri,* William Clowes og sønner, London, 1843, s. 132–133.
[50] Edward P. Cheyney, *En introduktion til industri- og socialhistorien England,* Macmillan, New York, 1920, s. 240.

Machine Translated by Google

> ***sporbar skade, er der altid en indirekte effekt hvorved barnet gøres mere modtageligt for infektion.51***

Børn i industrier blev også udsat for en række giftige materialer, der påvirkede deres helbred og immunforsvar.

> *... krøb sammen ude af syne bag papirballer, hvor arsenik bruges; udsat for giften fra bly, kviksølv, fosfor, kobber og andre giftige påvirkninger; og onderne ved den kunstige fugtighed, der er essentiel for spinding af bomuld, hør, uld og silke. Vanskeligheden er at "fange dem i det", at opdage dem virkelig i arbejde, og derefter at bevise, at de er under den lovpligtige alder, for, som disse små mennesker selv siger, "Det er let at reparere sundhedsstyrelsens certifikat, hvis man bare ved hvordan."*
>
>
>
> Foto 2.13: Kun en kasse til et hus og en jernbanegård til en legeplads. (1919)
>
> ***Blyforgiftning, eller plumbisme, forårsager løsning og tab af tænder, frygtelig kolik, blindhed, lammelse og undertiden død i kramper. Fosfor sårer tandkødet, forårsager knogleforfald, forfærdelige vansiringer, blindhed og lammelse af håndleddene og ofte død. Kviksølv giver anledning til anæmi eller blodløshed, til svampet tandkød, løse tænder og parese [nedsat bevægelse] af lemmerne.*** *Salpetersyre, der bruges til rengøring, kan forårsage øjeblikkelig død. Bakterierne fra kæbelås findes i huder, uld og pels.52*

I begyndelsen af 1900-tallet boede mange børn af arbejdende fattige i overfyldte lejligheder uden haver. Når de havde fritid, var deres

[51] *The Child Labor Bulletin,* bind 1, nr. 4, februar 1913, s. 93–94.
[52] *The American Journal of Nursing,* bind III, nr. 8, maj 1903, s. 664.

Machine Translated by Google

Legepladser var byens gader eller værre. En artikel fra 1920 i *Good Housekeeping* anførte, at 250.000 børn døde hvert år i USA på grund af fattigdom.

> *Der er ingen vej uden om konklusionen, at* ***USA, verdens rigeste nation, hvert år tillader, at en kvart million af sine egne børn bliver dræbt af fattigdom.*** *Alle andre årsager vender i sidste ende tilbage til den ene.53*

Den verden, vi nyder i dag, er delvist bygget på fortidens børns uophørlige arbejde. De forhold, de arbejdede og levede under, var lige så forfærdelige, som de var for datidens voksne. Ekstreme arbejdsforhold, dårlig ernæring og mangel på sanitet og hygiejne efterlod mange børn i en forfærdelig helbredstilstand.

Desværre er mange børn andre steder i verden i dag udsat for lignende arbejdsvilkår og fattigdom.

[53] Rose Wilder Lane, "Mor nr. 22.999," *Good Housekeeping,* bind 70, marts 1920, s. 112.

Machine Translated by Google

~ 3 ~

SYGDOM — EN LIVSSTIL

Som bæster, som galninge, overfaldt folket dem ... Der er intet mere frygteligt syn end en sådan folkelig vrede, der tørster efter blod og kvæler sine forsvarsløse ofre ... I Rue Vaugirard, hvor to mænd blev dræbt ... Jeg så en af disse uheldige, da han stadig trak vejret, og de gamle kællinger lige var ved at rive træskoene af deres fødder og slå ham i hovedet med dem, indtil han var død. Han var helt nøgen og blodig og mast; de havde revet ikke kun hans tøj af, men også hans hår, hans køn og hans næse, og en bølle bandt et reb til ligets fødder og slæbte det gennem gaderne, mens han uophørligt råbte: "Voilà le Cholera-morbus!"

– Heinrich Hein (1797–1856), koleraepidemien i Paris i 1832

... udlejernes begærlighed [ekstrem grådighed] havde fristet dem til at bygge smalle gyder med små trælejligheder, som, fordi de kun koster lidt og udlejes til adskillige familier, giver enorme fortjenester. Gyden er ofte ikke mere end to meter bred, brolagt med runde sten og med meget utilstrækkelige midler til at dræne vandet. Det er ikke ualmindeligt i sådanne situationer at finde en eller to lejligheder i hvert hus helt under jorden. Kan vi undre os over, om vi i en sådan tingenes tilstand finder moralsk såvel som fysisk sygdom, last såvel som lidelse? Kan vi forvente, at mænd, der lever således, er ædru og ordentlige, eller at kvinder er rene og huslige? I sådanne situationer er diarré og dysenteri udbredt i sommermånederne, og blandt børn dø

– New York-lægen Benjamin McCready (1813–1892), 1837

Infektionssygdomme var en konstant terror i 1800-tallet. Med stadig tættere befolkninger, krige og ekstrem fattigdom krævede sygdomme af alle slags en forfærdelig vejafgift. De fattige masser bar hovedbyrden af de ubarmhjertige angreb fra disse sygdomme, men ingen

Machine Translated by Google

klasse blev skånet. Periodiske epidemier og pandemier fejede hen over kloden, skabte kaos og dræbte millioner, på niveau med krigens rædsler. Elendige sanitære forhold, hygiejne, ernæring og arbejds- og levevilkår kombineret med en følelse af total håbløshed lagde grundlaget for ødelæggelsen.

Sanitet var ikke et nyt koncept. I Det Gamle Testamentes tid var der klare bibelske regler for håndtering og bortskaffelse af farligt menneskeligt affald og affald uden for byerne og væk fra vandkilder. Grækenland og Rom perfektionerede også velregulerede offentlige sundhedssystemer. I den mørke middelalder forsvandt disse ideer simpelthen fra den kollektive hukommelse i mange dele af verden.

I Storbritannien, som følge af Enclosures Act, der skubbede folk væk fra fælles jord, og den industrielle revolution, blev ejendomsløse
Folk stimlede pludselig sammen i byerne. Folk boede til livet i deres egne bunker af lossepladser i overfyldte hytter, drak beskidt og forurenet vand og spiste forfærdelig mad. Disse levevilkår var den eneste fælles faktor, der førte til omfattende sygdomsepidemier.

Dr. French bemærkede levevilkårenes indflydelse på sygdom i en artikel udgivet i 1888.

> ***Den deprimerende indflydelse af ekstrem fattigdom, snavs i alle dens former og overbelægningen af storbyer er store smittefremmende faktorer, der resulterer i epidemier, plager og pest; mens streng renlighed, frisk luft, rent vand og hygiejnisk levevis i høj grad begrænser dens spredning og forhindrer disse resultater ...*** *Dødeligheden blandt spædbørn og småbørn er især påvirket af de fem vigtigste akutte smitsomme sygdomme - nemlig mæslinger, skarlagensfeber, kopper, difteri og kighoste.54*

[54] JM French, MD, "Spædbørnsdødelighed og miljøet," *Popular Science,* bind 34, nr. 10, december 1888, s. 228.

Machine Translated by Google

Mave-tarmkanalen er kendt for at indeholde omkring 70 procent af en persons immunforsvar. Med skader på et sundt fordøjelsessystem fra toksiner, infektioner og parasitter i vand og mad, er det let at se, hvordan utallige sygdomme har kunnet sprede sig.

Tyfusfeber

Tyfusfeber er forårsaget af mad eller vand, der er forurenet med *Salmonella typhi*- bakterier. Symptomer på tyfusfeber omfatter feber, generel utilpashed og mavesmerter. Efterhånden som sygdommen skrider frem, oplever personen høj feber med svær diarré. Ligesom kolera og dysenteri, tyfusfeber var en sygdom, der udviklede sig fra af utilstrækkelig sanitet og mangelfuld civilisation. 55

> *Men selvom det er sandt både historisk set og som en kendsgerning i dag, at tyfusfeber er en civilisationssygdom, bør det forstås klart, at det kun er en sygdom, der forårsager mangelfuld civilisation, for det er gradvist blevet berygtet, at den udbredte eller hyppige forekomst af* ***tyfusfeber i ethvert samfund på en eller anden måde må skyldes mangelfuld sanitet; og mangelfuld sanitet betyder mangelfuld civilisation.*** 56

Ligesom andre sygdomme forårsaget af dårlig sanitet dræbte tyfusfeber tusindvis af mennesker. I slutningen af 1800-tallet til begyndelsen af 1900-tallet blev det anslået, at 40.000 til 50.000 mennesker døde af sygdommen i USA. hvert år. [57]

> *Fra januar 1907 til oktober 1911 skete der i Rusland 283.684 tilfælde af asiatisk kolera. Dette omfattede den forfærdelige epidemi i 1910. Ifølge et konservativt skøn forekom der i USA i samme periode en million og en kvart tilfælde af tyfusfeber, eller mere end fire*

---

[55] H. Curschmann, læge, *tyfusfeber og tyfusfeber,* WB Saunders & Selskab, 1902, s. 42.

[56] George Chandler Whipple, *Tyfusfeber: Dens årsagssammenhæng, transmission og Forebyggelse,* John Wiley & Sons, London, 1908, s. xxiii-xxiv.

[57] *Tyfusfeber: Årsagssammenhæng og forebyggelse,* syvende toårige rapport fra Sundhedsstyrelsen i staten Iowa, 1893, s. 58.

Machine Translated by Google

tilfælde af tyfus i USA for hvert tilfælde af kolera i Rusland. Vi hørte en hel del om koleras hærgen i Italien i 1910-11, men i disse to år forekom der omkring 16.000 tilfælde af kolera og omkring 6.000 dødsfald i Italien, og i ***USA havde vi i samme periode mere end en halv million tilfælde af tyfus og 50.000 dødsfald.*** 58

Sygdommen hærgede militæret og var den største dødsårsag blandt amerikanske soldater under den spansk-amerikanske krig. Den var en epidemi i de nationale lejre og tegnede sig for 86,8 procent af de samlede dødsfald som følge af sygdomme under krigen.59 Borgerkrigen var også plaget af tyfus.

Selvom tyfus havde en høj dødelighed (36,9 procent) i borgerkrigen, blev diarré og dysenteri – med øgenavnet
"Tennessee quickstep" forårsagede mere invaliditet og død blandt Unions- og Sydstatssoldater end nogen anden sygdom. *Optegnelser fra Chimborazo Hospital i Richmond, Virginia og fra kirurger i Sydstaternes hær tyder på, at mindst 90 procent af soldaterne havde diarré, og at få nogensinde oplevede normal afføring under hele konflikten. Walt Whitman talte på Unionens vegne og bemærkede, at krigen havde været "omkring ni hundrede og nioghalvfems dele diarré til én del ære". Som de fleste soldater tidligt indså, "var gode indvolde vigtigere for et godt soldaterarbejde end gode hjerner".60*

Forurenet mad var også en kilde til sygdomsepidemier. I juli 1879 kom et stort antal mennesker ned i en kanton i Zürich, Schweiz

---

[58] *Spildevandsforurening af mellemstatslige og internationale farvande med særlig henvisning til spredningen af tyfusfeber,* nr. 83, Hygienic Laboratory, marts 1912, s. 18.
[59] Vincent J. Cirillo, *Kugler og baciller: Den spansk-amerikanske krig og Militærmedicin,* 2004, s. 33.
60 Ibid.

Machine Translated by Google

med det, der blev betragtet som tyfusfeber, omtalt af nogle
som *pølseforgiftning.*

> *513 personer i alle aldre satte sig ned til en kold portion kalvekød og skinke, begge af ringere kvalitet. Af dette antal blev 421 efterfølgende ramt af en akut febersygdom, der på det tidspunkt blev betragtet som tyfus. 34 andre personer, der havde fået kød fra den samme slagter, blev også angrebet med lignende symptomer; og efterfølgende yderligere elleve ud af femten, der også var blevet leveret af den samme slagter. Disse tilfælde synes at have indvarslet en epidemi af det, der blev beskrevet som tyfus. Symptomerne var alvorlig mave-tarmirritation med høj feber, delirium, sløvhed, tilstoppet lunge og stor udmattelse ... Med henvisning til denne epidemi forekommer den betydningsfulde bemærkning: "Men der er blevet udtrykt stor tvivl om, hvorvidt det virkelig var tyfus eller en form for forgiftning, der lignede pølseforgiftning."* 61

Kolera

Kolera er en sygdom, der forårsages af dårlig sanitet og trængsel. Det er en bakteriel infektion i tyndtarmen, der resulterer i rigelig vandig diarré og opkastning og fører til døden med smertefulde kramper og dehydrering. Spædbørn, børn og voksne var alle ofre for den under pandemier, der resulterede i et enormt antal syge og døde.

Den øgede handelshandel og rejseaktivitet kombineret med forfærdelige hygiejniske forhold verden over medførte seks kolerapandemier.
i 1800-tallet. Den første pandemi startede i 1816, og den sidste sluttede i 1926 (graf 3.1).

[61] Kirurggeneral CA Gordon, "Bemærkninger om visse angivne årsager til feber," *Medical Times and Gazette,* bind II, J & A Churchill, London, 1. oktober 1881, s. 409.

Machine Translated by Google

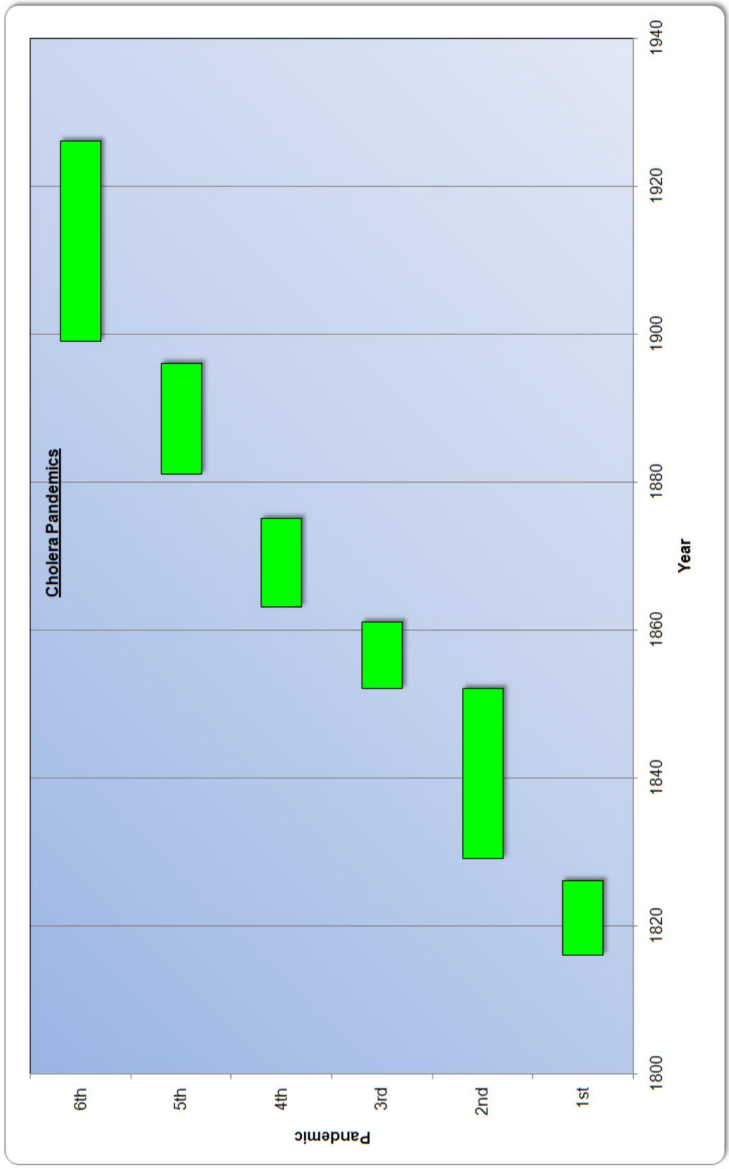

Machine Translated by Google

Det anslås, at der er mere end 15 millioner dødsfald som følge af kolera i Indien. menes at have fundet sted mellem 1817 og 1860 . *. Den Sygdommen når Rusland og forårsager koleraoptøjer i gaderne i større bycentre ... I 1849 opstod en anden kolerabølge i Paris og London. Det var det værste udbrud i Lon-*

dons historie, der krævede 14.137 menneskeliv, mere end dobbelt så mange som udbruddet i 1832. Koleraudbruddet i Irland i 1849 er

anslås at have dræbt lige så mange mennesker, som døde under den irske hungersnød. Kolera fulgte også efter nybyggerne på vej mod Californiens guldfeber, hvor 6.000 til 12.000 døde i 1849. Rusland blev ramt tidligt i denne kolerapandemi

(3. pandemi) med mere end 1 million dødsfald. ... I Nordamerika døde 3.500 mennesker (5,5 % af Chicagos befolkning) af kolera i 1854, og op til 150.000 amerikanere døde af kolera mellem 1832 og 1860 ... Londons epidemi i 1852-

1854 dræbte 10.738. I 1866 nåede udbruddet Nordamerika og forårsagede op til 50.000 dødsfald ... Epidemien i 1883-1887 krævede 250.000 menneskeliv i Europa og dræbte ved sin spredning mindst 50.000 i Amerika, 267.890 i Rusland, 120.000 i Spanien, 90.000 i Japan, 60.000 i Persien og mere end 58.000 i Egypten.

· De større russiske byer rapporterede mere end 500.000 dødsfald som *følge* ***af kolera i løbet af første kvartal af det 20. århundrede.***

[62]

I 1832 herskede kolera i Frankrig, og inden for året forårsagede det 120.000 dødsfald, hvoraf 7.000 fandt sted i Paris i løbet af atten dage.63

Kolera ramte USA i 1849 og efterlod en bred sti af ødelæggelse. Sygdommen opstod i Sydstaterne i det tidlige forår og spredte sig hurtigt over hele landet og forårsagede snesevis af dødsfald i mange byer og landsbyer. I et forsøg på at stoppe epidemien og

[62] David L. Streiner, Douglas W. MacPherson og Brian D. Gushulak, *PDQ Folkesundhed,* 2010, s. 198.

[63] Alfred Stillé, MD, *Kolera: Dens oprindelse, historie, årsagssammenhæng, symptomer, læsioner, forebyggelse og behandling,* Lea Brothers & Co., Philadelphia, 1885, s. 19.

Machine Translated by Google

For at rense atmosfæren blev enorme bunker af brænde brændt. Røgen hang lavt i den tunge midsommerluft.

> *Tusinder flygtede panisk ramte af plagen, mens dage med faste, ydmygelse og bøn blev fastsat i betragtning af dens sandsynlige komme ... Gaderne var tomme bortset fra lægerne, der skyndte sig fra offer til offer, og kistemagerne og bedemændene, der fulgte tæt i hælene på dem.64*

Menneskelig og animalsk affald blev kontinuerligt tømt ud i den eneste vandkilde for folket. Manglende viden om grundlæggende hygiejne og primitiv eller ikke-eksisterende sanitet nærede disse næsten ubrudte kolerapandemier i 1800-tallet og begyndelsen af 1900-tallet.65
Folk var under belejring af kemikalier og toksiner, der efterlod deres svækkede immunforsvar i en enorm ulempe.

> *... drikkevand udgjorde et voksende problem.* ***Udslip fra slagterierne og limfabrikkerne, kemikalierne fra de kommercielle producenter og alt Chicagos rå spildevand var begyndt at forurene drikkevandet.*** *Chicagos indbyggere havde udholdt koleraen*
> *epidemien i 1848, en epidemi forårsaget af forurenet vand; den nærliggende Lake Michigan var langt mere forurenet i 1850'erne.66*

Dysenteri

Dysenteri er en betændelse i tarmen forårsaget af bakterier eller en amøbe. Den er karakteriseret ved svær diarré med blod og slim i afføringen. Ligesom kolera spredes dysenteri ved fækal kontaminering af mad og vand, normalt i fattige områder med

---

[64] Arthur Charles Cole, *Den uundgåelige konflikt 1850-1865: En historie om Amerikansk liv, bind VII,* Macmillan, New York, 1934, s. 183.
[65] William Buckingham Canfield, MD, *Hygiejne på sygeværelset,* P. Blakiston, Son & Co., Philadelphia, 1892, s. 87–88.
[66] Jane Byrne, *Mit Chicago,* Northwestern University Press, Evanston, Illinois, 1992, s. 32.

Machine Translated by Google

dårlig sanitet. Disse sygdomme forårsaget af dårlig sanitet resulterede i et uhyrligt tab af menneskeliv.

> ***Unionshæren mistede 186.216 mænd på grund af sygdomme under borgerkrigen (1861-65), dobbelt så mange som de døde i kamp;*** *næsten halvdelen blev påført af tyfus og dysenteri.* 67

Under den amerikanske borgerkrig var livet i fængselspalierne forfærdeligt. De døde blev ofte begravet i massebegravelser uden kister.

grave. Forholdene for de syge fanger var forfærdelige, og "hospitalerne" gav kun ringe trøst eller noget håb om hjælp.

> *Selve hospitalet var en gruppe slidte telte, mange af dem utætte og nogle af dem uden sider. Der var ingen køjer og kun lidt halm. Hundredvis af patienter lå på den bare jord. Deres mad adskilte sig ikke meget fra fangernes i palisaden, selvom den ansvarlige kirurg var i stand til at få fat i små mængder mel og pilrod.* ***De udbredte sygdomme var skørbug, diarré, dysenteri og hospitalsbrand.***
>
> 68

Tyfusfeber

Tyfusfeber er forskellig fra tyfusfeber og er forårsaget af en rickettsialbakterie, der oftest overføres ved bid fra en kropslus, som lever af menneskers blod, når den spreder sygdom. Det betragtes som en svindelsygdom og forekommer, hvor der er dårlig hygiejne og sanitet. Bakteriernes vitalitet stiger i direkte forhold til overbelægning og utilstrækkelig ventilation.69 Tyfus

var en anden sygdom, der dræbte et enormt antal mennesker på forskellige tidspunkter og steder i historien.

---

[67] Roy Porter, *Den største gavn for menneskeheden,* Harper Collins, New York, 1997, s. 399.
[68] Francis Miller og Robert Lanier, *Borgerkrigens fotografiske historie: Fængsler og hospitaler,* Review of Reviews Co., New York, 1911, s. 82.
[69] H. Curschmann, læge, *tyfusfeber og tyfusfeber,* WB Saunders & Selskab, 1902, s. 499.

Machine Translated by Google

Ligesom selve krigen begyndte tyfus i Serbien med 10.000 tilfælde allerede i november 1914; inden for seks måneder var dødstallet steget til 150.000. Med revolutionen i 1917 og borgerkrigen ***hærgede tyfus i Rusland: mellem 1917 og 1921 havde Rusland 25 millioner tilfælde med op til 3 millioner dødsfald.*** 70

... Henry P. Davison, formand for Røde Kors-foreningen, som erklærede, at der var 230.000 tilfælde af tyfusfeber i Polen ... Ifølge oplysninger sendt af oberst E. R. Gilchrist, leder af United States Medical Unit i Polen, ***har 95 procent af befolkningen været eller lider nu af tyfus.*** *Dødeligheden har svinget fra 15 til 60 procent.71*

Sir David Henderson, generaldirektør for den nyoprettede Liga af Røde Kors-selskaber med hovedkvarter i Genève, Schweiz, sagde i går aftes, at ligaen i begyndelsen af sin organisation stod over for en af de alvorligste plager siden middelalderen - tyfusepidemien i Østeuropa ... Der var mere end 120.000 tilfælde alene i Polen i juli, og forholdene forværres. Vi nærmer os nu den værste sæson for tyfus. ***Tyfus***

går med snavs, og vores største vanskelighed er at holde folk rene. *Vi sendte sæbe, men så var der ikke kul til at opvarme vandet. Vi har sendt frisk tøj, men vi har ikke været i stand til at levere nok. Der er stor mangel på materialer, hospitalerne er uudstyrede, og der er kun én læge for hver 10.000.72*

---

[70] Roy Porter, *Den største gavn for menneskeheden,* Harper Collins, New York, 1997, s. 399.

[71] "Hele Polen hærget af tyfusepidemi, rapporterer amerikanske lægeeksperter" "95 procent af befolkningen er ofre for sygdom," *New York Times,* 25. marts 1920.

[72] "Tyfus i Europa et verdensproblem, direktør for Røde Kors indrømmer manglende evne til at klare det alene, værst siden middelalderen," *New York Times,* 11. november 1919.

Machine Translated by Google

Difteri

Difteri er et udtryk, der bruges til at beskrive en bestemt type sygdom i de øvre luftveje. Den afgørende faktor for klinisk difterisygdom er ikke bakterien *Corynebacterium diphtheriae,* men snarere en toksigen virus (bakteriofag), der inficerer nogle af bakterierne. Langt størstedelen af difteribakterier invaderes faktisk aldrig af en bakteriofag. Men når bakterierne invaderes, er der mulighed for alvorlig klinisk sygdom. Virussen aktiverer bakterielle toksingener, hvilket fører til symptomer såsom den læderagtige, tykke, pergamentlignende sekretion, der kan dække bagsiden af halsen og hindre vejrtrækning og synkning.

I alvorlige tilfælde distribueres toksinet til fjerne organer via kredsløbssystemet og kan forårsage lammelse og hjertesvigt.
I en tid med slumkvarterer og dårlig ernæring døde et betydeligt antal mennesker af difteri, ligesom med andre infektionssygdomme.

> *Ifølge statistikker fra Sundhedsministeriet er der i gennemsnit 60 difteritilfælde om dagen. Sundhedskommissær Royal S. Copeland sagde i går, at man nærmer sig et epidemisk stadie. Siden årets begyndelse har der været 2.773 tilfælde af sygdommen og 274 dødsfald. " **En dødsfald som følge af difteri bør fordømmes lige så strengt som en dødsfald som følge af tyfus," lød erklæringen. "Begge er fuldstændig unødvendige og repræsenterer, hvad der i realiteten er en sanitær forbrydelse ..."*** 73
>
> *En infektionssygdom, der frygtes i barndommen, men som også rammer voksne, er difteri. **Antallet af dødsfald forårsaget af den [difteri] blandt de ti millioner indbyggere i de større byer i Tyskland i løbet af de ti år 1882-1891 udgjorde 111.021, og af hver tusinde dødsfald er 45***

[73] "Rapporterer 60 tilfælde af difteri dagligt, Dr. Copeland planlægger kampagne mod sygdom, der nærmer sig epidemisk stadium, 274 dødsfald i år," *New York Times,* 25. februar 1920.

Machine Translated by Google

på grund af sygdommen. *I 1892 var dødeligheden som følge af difteri 12.361 eller 41 pr. 1.000,74*

Sjældent har et samfund været så alarmeret som landbefolkningen langs Berks og Lehigh Counties, hvor to amter slutter sig sammen, og hvor difteri hærger i en så voldsom epidemisk form. Intet lignende har nogensinde ramt en lignende del af landet i denne del med så fatale resultater. Mange familier har mistet deres børn. Et skøn foretaget i dag af antallet af afholdte begravelser placerer dødsfaldene inden for et område på 10 kvadratkilometer til ikke mindre end 60 og sandsynligvis

mere.75

Kighoste

Kighoste, almindeligvis kaldet kighoste, er en toksinmedieret sygdom en bakteriesygdom, der kan forårsage ukontrollerbar og voldsom hoste, som er langt værre hos underernærede. Kighoste begynder som en almindelig forkølelse med hæshed, løbende øjne og næse, en kort, tør hoste og feber. Feberen giver efter, og den korte, tørre hoste kan efterfølges af en kighoste, der ofte, men ikke altid, kendetegner denne sygdom.

Kighoste er en epidemi i alle dele af Philadelphia, og titusindvis af små børn lider af sygdommen. Den findes i hjemmene hos både rige og fattige, og så snart ét barn på en plads bliver angrebet, bliver alle børnene på samme gade ramt. Lungebetændelse og bronkitis følger ofte i dens rækkefølge, og i alvorlige tilfælde, der er blevet forsømt, er lungerne så svækkede, at patienten giver frugtbar jord til tuberkuloses frø.76

---

[74] *Hygiejne og sanitet: En populær manual i hygiejne,* Imperial Health Board, Berlin, 1904, s. 199.
[75] "Hærger af difteri, et stort antal dødsfald i Berks og Lehigh" "Amter," *New York Times,* 5. januar 1889.
[76] "Kighoste i Philadelphia," *New York Times,* 24. juli 1893.

Machine Translated by Google

Dr. Royal S. Haynes gav betydelige tal vedrørende børnesygdomme ... "Kighoste," sagde Dr. Haynes, "dræber flere babyer under et år end nogen anden smitsom sygdom. Der er næsten lige så mange dødsfald fra kighoste som fra tyfus." Han gav forbløffende statistikker, der viste de "ufarlige" sygdomme. Dødsfaldene i New York i 1910 fra mæslinger var 785; skarlagensfeber, 953; kighoste, 461; difteri, 1.715; og kopper kun 5 ... I samme år forårsagede den frygtede tyfus kun 558 dødsfald.77

Skarlagensfeber

Skarlagensfeber er en anden toksinmedieret bakteriesygdom. Bakterien-

De involverede bakterier er Streptococcus pyogenes, også kendt som gruppe A streptokokker. Sygdommen har fået sit navn fra det røde udslæt, der optræder på huden, primært på brystet og maven, og som derefter kan sprede sig til hele kroppen. Hos modtagelige individer er symptomerne forårsaget af toksiner, som bakterierne producerer som følge af en specifik bakteriofag (virus), der kan integreres i streptokok-genomet og instruere bakterierne i at producere toksinet.

Hos nogle mennesker kan der opstå alvorlige komplikationer såsom hjerte- og nyresygdom. Disse komplikationer er faktisk et resultat af en autoimmun reaktion fra det antistof, der produceres som reaktion på infektionen. Antistoffer menes at være gode, men i virkeligheden kan de forårsage problemer, uanset om de er forårsaget af en vaccine eller en infektion.

Ideen om, at antibiotika har udryddet sygdommen, er en fejlslutning. Skarlagensfeber eksisterer stadig, men dødeligheden er slet ikke, hvad den plejede at være, og faldt længe før antibiotika. Faktisk ser antibiotika ud til at øge frigivelsen af toksiner fra bakterierne. 78 I 1800-tallet og

---

[77] "Pas på med kighoste, den dræber flere babyer end nogen anden sygdom," "Siger Dr. Haynes," *New York Times,* 16. februar 1912.

[78] M. Tanaka, T. Hasegawa, A. Okamoto, K. Torii og M. Ohta, “Effekt af antibiotika på produktion af gruppe A streptokok-exoprotein analyseret ved todimensionel gelelektroforese,” *Antimicrobial Agents and Chemo-therapy,* bind 49, nr. 1, januar 2005, s. 88–96.

Machine Translated by Google

I begyndelsen af 1900-tallet, hvor folk var underernærede og syge, resulterede skarlagensfeber i mange dødsfald.

> *I løbet af de femten år **1847-1861 inklusive var dødsfaldene som følge af scarlatina og difteri i England og Wales 262.429, og alene i London 38.890. Med andre ord skyldtes et ud af hver 23 dødsfald i London scarlatina ...** Læseren, hvis egen familie er blevet besøgt af kæmpejageren, kan selv regne ud den enorme mængde menneskelig elendighed, som disse tal indebærer. Selvom sygdommen ikke ualmindeligt har et så mildt forløb, at medicinsk behandling næsten er unødvendig, er det på den anden side alt for sandt, at mange tilfælde slet ikke kan behandles.79*

> *Hempstead, Long Island, 20. november 1884 - Skarlagensfeber hærger i Smithville South og omegn i en sådan grad, at skolerne er blevet lukket af den grund. Tre dødsfald som følge af sygdommen er forekommet ...*
> 80

> *Canandaigua, NY, 29. april 1884—Der har været 16 dødsfald som følge af skarlagensfeber i denne landsby inden for otte dage. Sundhedsstyrelsen har udstedt en ordre, der forbyder offentlige begravelser og anbefaler indførelsen af andre sundhedsbestemmelser, mens epidemien fortsætter.81*

Mæslinger

I modsætning til de sygdomme, der er omtalt indtil videre, er mæslinger en *virusinfektion* . De første symptomer omfatter løbende næse, stikkende hoste, høj feber samt smerter og ømhed. Mæslinger er karakteriseret ved små røde, uregelmæssigt formede pletter med hvide centre, der optræder på huden. Ligesom andre sygdomme resulterede mæslingeepidemier i mange dødsfald.

---

[79] "Scarlatina-epidemier," *British Medical Journal,* 12. september 1863, s. 285–286.
[80] "Skarlagensfeber på Long Island," *New York Times,* 21. november 1884.
[81] "En skarlagensfeberepidemi," *New York Times,* 30. april 1884.

Machine Translated by Google

Den chokerende dødelighed blandt børn som følge af den lidet ansete sygdom mæslinger blev i dag indikeret af en erklæring udstedt af statens sundhedsministerium, der viste, at der i 1906 var 1.463 dødsfald som følge af den, hvoraf 1.240 var børn under 5 år. Alene i december blev der rapporteret 2.807 tilfælde af sygdommen, og en søgning i optegnelserne viser, at den dræber 2½ gange flere børn end skarlagensfeber.82

Tusindvis af indfødte på Herschel Island dør af mæslinger langs den arktiske kyst. De dør som kaniner, og der synes ikke at være noget, der kan stoppe dødsraten. Civilisationens march har øget dødeligheden fra Nome nordpå. For to år siden begyndte ødelæggelsen, og den er fortsat siden. ***Da de indfødte begyndte at bære civiliseret mandstøj og drikke hvidmands whisky, begyndte deres tilbagegang. Lungebetændelse, gigt, grimasse og alle tænkelige sygdomme dukkede op blandt dem og spredte sig langs kysten med forfærdelige resultater.*** 83

Gul feber

Gul feber er en akut virussygdom, der overføres af inficerede myg. I 1855 hærgede gul feber byerne Norfolk, Portsmouth og Gosport, Virginia, og de omkringliggende områder. Pesten var uophørlig, dræbte tusinder og efterlod byer med den højeste dødelighed næsten øde.

... byens hovedgade var fuldstændig stille. Ikke en butik var åben; kun to apoteker bar vidnesbyrd om liv. Færdselsårer, der for nylig har været ude af travlheden i handelen, er nu stille som midnat, deres stilhed kun brudt af fodtrin fra sygeplejersker, der skynder sig til apoteket for at få medicin. Meget få uger har været nok til at vende en befolkning på mindst

[82] "Mæslinger dræber 1.463, og 1.240 var børn under 5 år—"
"Pennsylvanias optegnelser fra 1906," *New York Times,* 19. januar 1908.

[83] "Tusinder dør af mæslinger — Sygdommen spreder sig angiveligt"
"Indfødte langs den arktiske kyst i et hurtigt tempo," *New York Times,* 4. november 1902.

Machine Translated by Google

> *Tusind, der for nylig har boet i Norfolk og dets forstæder, er knap tre tusind tilbage ... Et almindeligt skue i gaderne er en vogn læsset med kister, som placeres på et passende gadehjørne og fjernes derfra af bedemændene, når lejligheden kræver det. Tre eller fire af disse kister står ofte sammen. De døde tages straks ud af husene og placeres på fortovene: en strimmel eller pergament indskrevet med offerets navn, alder og dødsdato sømmes fast på låget af hver kiste ... Dødsfaldene her er for nylig blevet talt halvtreds, tres, halvfjerds - ja, næsten firs om dagen i vores rest af en befolkning på omkring seks tusinde, højst syv tusinde! De rige, de fattige - gamle og unge, hvide og farvede, alle er blevet vilkårligt jævnet med jorden af den sygdom, der nu hersker frygteligt i vores engang lykkelige by, i hvis gader, alléer og pladser der hersker en stilhed og en ødemark, der er ubeskrivelig kvalmende og undertrykkende.* 84

Artiklen i *New York Times* beskriver en scene med sværmende insekter, der dækker kister, hvilket mere ligner en moderne gyserroman end en nyhedsrapport.

> *Kort efter angrebet får den hvide patients hud et gulligt skær, der minder om en citron eller appelsin. Sorte patienter gennemgår en lignende metamorfose – deres farve ændrer sig til bronze. I alle tilfælde er feberens udvikling meget hurtig og ofte dødelig ... Siden den fatale epidemi har hersket i vores by, har en meget særegen flue dukket op. Dens krop er omtrent på størrelse med ··· den almindelige flue og har en gullig farve ... De flyver sammen i sværme og kan ses i stort antal på figentræerne – men deres store tiltrækningskraft synes at være kisterne, hvor de uheldige ofre for "Yellow Jack" hviler. Vi gik en tur ud til Golgata af gravpladser, Potters Field, i går og blev dybt forfærdede.*

[84] "Gul feber - frygtelig fremgang af sygdommen i Norfolk," *New York Times,* 11. september 1855.

Machine Translated by Google

> *ved at se mange af kisterne, der lå spredt på jorden og ventede på at blive begravet, bogstaveligt talt sorte af disse modbydelige små insekter, der vred sig så tæt oven på hinanden, at de fuldstændig udelukkede kisten.85*

Byer i det sydlige USA var vant til hyppige epidemier og blev undertiden ramt af flere sygdomme på samme tid, hvilket forårsagede udbredt panik.

> *Memphis blev i 1873 angrebet fra tre sider på én gang— af gul feber, kopper og kolera. Folk flygtede i panik og efterlod halvdelen af husene tomme.86*

Forbrug

Mange andre sygdomme plagede folk i 1800-tallet og begyndelsen af 1900-tallet. Tuberkulose er en bakterieinfektion, der påvirker lungerne. Den var engang kendt som "tæring", fordi den fortærede eller fortærede sine ofre.

> *En af de mest potente faktorer i forbindelse med fortæring, især i lejligheder, er overbelægning og den deraf følgende forurening af luften. "Indånding af uren luft," siger en stor autoritet inden for tuberkulose, "svækker direkte livsevnen, svækker nervesystemet, undertrykker appetitten, forstyrrer sekreterne og fører til tilbageholdelse af udslæt i blodet."* 87

Tilsammen var lungebetændelse og tuberkulose langt de største dræbere på den tid.

> *... tuberkulose og lungebetændelse er i førende position og forårsager henholdsvis dødsrater på 1,16 og 1,02 pr. 1.000 levende, med*

---

[85] "Gul feber - frygtelig fremgang af sygdommen i Norfolk," *New York Times,* 11. september 1855.

[86] Allan Nevins, *Fremkomsten af det moderne Amerika 1865-1878: En historie om Amerikansk liv, bind VIII,* Macmillan, New York, 1927, s. 323.

[87] Arthur R. Guerard, MD, *Forholdet mellem tuberkulose og lejlighedskomplekset Problem,* Macmillan, New York, 1903, s. 462.

Machine Translated by Google

dødsfald som følge af vold, hjertesygdomme og kræft i de næste områder ... ***Forbrug og lungebetændelse er langt i føringen og forårsager tilsammen omkring en femtedel af de samlede dødsfald.*** 88

De blotte udsagn om, at ikke mindre end 700.000 mænd og kvinder i den erhvervsaktive alder i dette land er ramt af en forebyggelig og helbredelig sygdom, og at mere end 92.000 af dem dør årligt af sygdommen, lyder forbløffende. Dette er tilfældet, og tuberkulose er sygdommen. Alligevel udgør de 92.000 eller flere arbejdere, der dør af tuberkulose, kun 70 procent af det samlede antal dødsfald fra denne sygdom. ***I løbet af det seneste år døde 132.000 personer i alle aldre af tuberkulose i USA.*** 89

Selvom disse infektionssygdomme ofte betragtes som separate sygdomme, kan de ramme hinanden eller kort efter hinanden.

Difteri, når det er epidemisk, komplicerer også ofte mæslinger. Meget af dødeligheden fra mæslinger i denne by siden år 1858 skyldtes denne årsag.90

På Eurana Schwab-hjemmet nær Huguenot, Sydafrika, oprindeligt kendt som St. Joseph's-by-the-Sea, har der været en mæslingsepidemi med skarlagensfeber og lungebetændelse blandt de 300 små børn, hvoraf tyve er døde af mere end 150, der er blevet berørt. ... "De børn, der kommer til os, skal I huske, er verdens uvelkomne børn,"
sagde hun [Søster Teresa]. "De får ikke ordentlig pleje. De er

[88] *Publikationer fra American Statistical Association,* bind 9, nr. 65–72, 1904–1905, s. 260, 261.
[89] "Øget produktion ved at forebygge tuberkulose", *The American Contractor,* 29. oktober 1921, s. 30.
[90] J. Lewis Smith, MD, *En afhandling om spædbarns- og barndomssygdomme,* Lea Brothers & Co., Philadelphia, 1886, s. 193.

Machine Translated by Google

altid svage og skrøbelige, når vi får dem. Det er ikke mærkeligt, at når sygdom udbryder, omkommer 20 ud af 150." 91

... en af de mest alvorlige kombinationer er mæslinger med difteri. Jeg kan ikke undgå indtrykket af, at den organisme, der angribes af mæslinger, har mindre modstandsdygtighed over for forgiftning og infektion fra difteri ... når mæslinger følger difteri med en næsten samtidig infektion, kan begge sygdomme påvirke hinanden på en meget ildevarslende måde. En stærk dreng på syv år, i god behold, blev syg den 18. februar af difteri, som hurtigt antog dimensioner i svælget. Den 20. februar modtog han 600 antitoksiner

enheder, og den 21. februar, efter jeg besøgte ham for første gang, modtog han straks 1.500 mere ... Den 2. marts opstod et udbrud af mæslinger, straks opstod der alvorlig apati og højgradig asteni [tab af styrke]; galoprytme ...
I løbet af natten, fra den 8. til den 9. marts, indtraf dødsfaldet. I dette tilfælde var perioderne med infektion med mæslinger og difteri tæt på hinanden.92

Barselsfeber

Et af de grimmeste, mest tragiske og mest undgåelige kapitler i lægevidenskabens historie er barselsfeber. Barselsfeber er navnet på en dødelig infektion, der ramte mange mødre i perioden umiddelbart efter fødslen. Stærke smerter, bækkenabscesser, sepsis, høj feber og en pinefuld død blev forårsaget af en opstigende infektion introduceret af lægers forurenede hænder og usterile medicinske instrumenter. Der er ingen enkelt type mikroorganisme ansvarlig, selvom den mest almindelige bakterie, der blev isoleret efter at kimteorien blev udviklet, var *beta-hæmolytisk streptokok.*
Lancefield Gruppe A.

---

[91] "Mange indsatte dør på St. Josephs hjem, skarlagensfeber, mæslinger og lungebetændelse rammer 143 af de 300 indsatte, tyve kommer sig ikke," *New York Times,* 6. juli 1911.
[92] JC Wilson, læge, *infektionssygdomme,* D. Appleton and Company, New York, 1911, s. 338, 339.

Machine Translated by Google

I USA, Europa, New Zealand, Sverige og overalt hvor konventionel jordemødrevirksomhed blev opgivet og overtaget af de nye mandlige jordemødre kendt som fødselslæger og medicinstuderende, fulgte barselsfeber.

> *Jordemodervirksomhed var et usikkert, men stadig mere moderigtigt og til tider ret lukrativt praksisområde for læger; det kan af denne grund have været et felt, hvor ideer om teori og praksis var særligt stærkt omstridte. Jordemodervirksomhed, tidligere forbeholdt kvinder, fik stigende opmærksomhed fra medicinske mænd - både læger og kirurger - i det attende århundrede.*
>
> *Fremtrædende inden for dette praksisområde var kirurgerne, for hvem jordemodervirksomhed blev set som en naturlig forlængelse af deres aktiviteter. Kirurger var traditionelt blevet tilkaldt af jordemødre til vanskelige fødsler, normalt når der var behov for at udtage et allerede dødt foster fra livmoderen for at redde en mors liv. I løbet af det attende århundrede fandt kirurger i stigende grad måder at udvide deres praksis til også at omfatte normal fødsel. Mandlige jordemødre, selvom de blev anerkendt af samfundet som havende respektable stillinger og besiddelse af ekspertise, fandt deres status begrænset af deres arbejdes "praktiske" karakter. Ikke desto mindre kunne mandlig jordemodervirksomhed i bredere sociale termer ses som et felt med økonomiske og karrieremuligheder. Disse tvetydigheder og usikkerheder omkring mandlige jordemødres status kan have bidraget til intensiteten og konkurrencen i de debatter, der kan findes i deres skrifter.93*

Barselsfeber, også kendt som barselsfeber, var en sygdom forårsaget af lægearrogance. Dr. Oliver Wendell Holmes fra USA og Dr. Ignaz Semmelweis fra Østrig var fremtrædende,
længe lidende fortalere for kvinder, som forsøgte at få den medicinske behandling

[93] Christine Hallett, ph.d., "Forsøget på at forstå barselsfeber hos "De attende og tidlige nittende århundrede: Indflydelsen af inflammationsteori," *Medicinsk historie,* bind 49, nr. 1, 1. januar 2005, s. 1-28.

Machine Translated by Google

professionen til at vaske deres hænder og praktisere mere som de traditionelle jordemødre gjorde. Begge blev ignoreret og endda professionelt angrebet for deres synspunkter. Efter år med mental angst, hvor de så kvinder dø unødvendigt, forlod de lægevidenskaben i afsky. Dr. Holmes
blev forfatter. I 1865 blev Dr. Semmelweis narret til at komme ind på et sindssygehospital, og da han forsøgte at flygte, blev han alvorligt tævet af vagter. Et koldbrandsår i hans hånd, sandsynligvis forårsaget af tæsk, førte til hans alt for tidlige død to uger senere.

Grunden til, at det er vigtigt aldrig at glemme historien om barselsfeber, er, at det massive tab af mødres liv påvirkede ægtemænd, overlevende spædbørn, ældre overlevende børn, familieenheden, samfundet ... og statistikkerne over forventet levealder. Alligevel hører vi sjældent ordene "barselsfeber" nævnt eller diskuteret.

Epidemien af kvinder og babyer, der dør, er dokumenteret fra optegnelser helt tilbage fra 1746, hvor mere end 50 procent af mødrene, der fødte på et hospital i Paris, døde.94 Den bedste og mest omfattende skrivning om problemet kom dog fra Dr. Ignaz Semmelweis i hans bog, *Etiology, Concept, and Prophylaxis of Child-bed Fever.* Efter at have bemærket, at mødre, der blev behandlet af læger, havde mere end tre gange så høj dødsrate end dem, der

blev passet af jordemødre, og at de, der ikke blev undersøgt indvendigt, overlevede, mistænkte han en smitsom agens. Læger gik ofte fra at røre ved inficerede lig i kadaverdissektionslaboratoriet til fødeafdelingen, hvor de undersøgte kvinder og fødte babyer uden håndvask.

Dr. Semmelweis instruerede lægerne på sit hospital i at bruge en kloreret kalkopløsning på deres hænder, før de rørte kvinder. Da læger og medicinstuderende adlød, faldt mødredødeligheden fra et højt niveau på 32 procent til nul. Ved at bruge en lignende

[94] Christine Hallett, ph.d., "Forsøget på at forstå barselsfeber hos "Det attende og tidlige nittende århundrede: Indflydelsen af inflammationsteori," *Medicinsk historie,* bind 49, nr. 1, 1. januar 2005, s. 1-28.

Machine Translated by Google

antiseptisk teknik rapporterede Dr. Breisky fra Prag i 1882, at han forløste 1.100 kvinder i træk uden et eneste dødsfald.95

Dr. Semmelweis havde adskillige stillinger i træk, og uanset hvor hans hygiejnemetode blev fulgt, faldt mødredødeligheden. Men de fleste af hans samtidige ignorerede sådant skandaløst og stødende "vrøvl".

Læger blev fornærmet over antydningen af, at deres hænder var beskidte96, og mange havde arrogancen til at fortsætte med at ignorere faktuelle beviser, der viste, at de var årsagen til mødres lidelse og død indtil 1940'erne, hvor antibiotika blev opfundet.

Efter opfindelsen af antibiotika faldt barselsfeberen markant, men Semmelweis' og Breiskys optegnelser beviste, at læger kunne have forhindret næsten alle dødsfald som følge af barselsfeber i 1700-tallet, hvis de blot havde vasket deres hænder og deres instrumenter og holdt op med at bruge unødvendigt invasive fødselsteknikker.

> *Et andet eksempel fra Storbritannien var den udbredte brug af kloroform og pincet blandt praktiserende læger ved ukomplicerede fødsler mellem 1870 og 1940'erne. Dette blev de-*
>
> *beskrevet af en observatør som en tendens "lidt under mord" og forklarede mange unødvendige dødsfald.97*

I betragtning af at en femtedel af befolkningen bestod af kvinder i den fødedygtige alder, og at en mødredødelighed på over 30 procent ikke var ualmindelig, havde samfundets indvirkning, forventet levealder og forekomsten af infektionssygdomme (spædbørn, hvis mødre døde omkring fødslen, en fire gange højere risiko for at dø,

---

[95] Frederick C. Irving, læge, "Oliver Wendell Holmes og barselsfeber," *Ny England Journal of Medicine, bind* 229, nr. 4, 22. juli 1943, s. 133–137.
[96] Richard W. Wertz og Dorothy C. Weritz, *Lying-In: En historie om fødsel i Amerika,* Yale University Press, 1989, s. 122.
[97] Irvine Loudon, "Mødredødelighed i fortiden og dens relevans for udviklingslande *i dag," American Journal of Clinical Nutrition,* bind 72, suppl. 1, juli 2000, s. 241S–246S.

Machine Translated by Google

oftest fra infektioner) var enorm. Alligevel nævner vaccineentusiaster aldrig denne tragedie i deres vurdering af historie og infektionssygdomme. I stedet roses vacciner som den store gave til menneskeheden, når **lægerne faktisk blot havde vasket deres hænder, ville de have forhindret utallige millioner af dødsfald og hævet den forventede levealder markant.**

Slutresultatet af barselsfeber var millioner af moderløse børn, der blev henvist til at dø eller leve et liv med underernæring og sygdom, ofte tvunget til at arbejde i miner, fabrikker og svedbutikker. Barselsfeber nærede et socialt bål, der efterlod enorm skade. Hvis disse spædbørn havde mødre, der ...

Forebyggelige medicinske fejl er veldokumenterede over hele verden og er den tredje hyppigste dødsårsag i USA (225.000 dødsfald om året*), med lignende tal overalt, hvor de samme medicinske paradigmer implementeres.

Alligevel overser ivrigt vaccineforebyggende læger arrogant den sandhed, at en persons risiko for at dø eller blive lemlæstet som følge af den accepterede lægepraksis, de tilbyder, er langt, langt højere end enhver mulig død eller lemlæstelse som følge af en sygdom, der angiveligt kan forebygges ved vaccine.

*Barbara Starfield, MD, MPH, "Er amerikansk sundhedsvæsen virkelig det bedste i verden?" *Journal of the American Medical Association, bind* 284, nr. 4, 26. juli 2000, s. 483–485.

amme dem og elske dem

de og de ældre søskende havde en mor derhjemme til at passe på

til deres behov, ville sygdommen og

elendigheden fra 1700- til 1900-tallet have været langt

mindre fremtrædende. Læger i dag

mener, at vacciner ville have reduceret disse

sygdomme, mens de ignorerer det faktum, at deres egne

forgængere skabte en af de situationer, der resulterede

i høje sygdomsrater og lav forventet levealder.

Der findes adskillige pålidelige kilder, der tydeligt viser, hvordan forbedrede levevilkår, mere nærende mad, bedre fødselshjælp og andre ikke-vaccinerelaterede elementer var ansvarlige for faldet i dødeligheden som følge af infektionssygdomme. Trods disse klare beviser hævder nutidens vaccinefortalere vedvarende og falsk, at vacciner er hovedårsagen til den stigning i forventet levealder, vi nyder godt af i dag.

Machine Translated by Google

På de følgende sider vil du selv kunne afgøre, hvad der giver mest mening. Var det vaccinerne? Eller var der andre faktorer.

der svarede til timingen af faldet i dødsraterne? Hvis ja, skal *de* så takkes for vores længere forventede levetid? Hvis svaret er, at det ikke var vaccinerne, burde Verdenssundhedsorganisationen (WHO) så arbejde i en anden retning i dag, i fattige lande, der afspejler forholdene fra vores fortid?